

Hersiene 1937-Psalmberyming
soos goedgekeur deur Sinode 2012

Psalm 1 - 50

Psalm 1:1

Welsalig hy wat op die spoor nie gaan
waar sondaars lok; wat op hul pad nie staan,
of saam sit waar die spotglans in die oog is,
waar spotters vrolik spot met al wat hoog is;
maar wat Gods wet in stille mymering,
bedags en snags weer in gedagt'nis bring.

Psalm 1:2

Hy is 'n boom wat diep en vas geplant,
sy wortels uitsprei by die waterkant;
en mild* versorg deur sagte lentelugte,
sy volle drag laat sien van somervrugte.
Geen teenspoed wat hom in sy werk sal stuit;
wat hy begin, voer hy voorspoedig uit.

**mild: sag, vrygewig, oorvloedig, gul*

Psalm 1:3

So is die sondaar nie; sy aardse tyd
is wisselspel en onbestendigheid.

Hy is soos kaf aan stormwind prysgegewe;
in nietigheid, so eindig hy sy lewe;
hy hou nie stand voor God se aangesig
wanneer Hy oorgaan tot die strafgerig.

Psalm 1:4

God ken die pad waarop sy volk moet gaan;
sy oog is dit wat hulle gadeslaan
en met sy lig hul lewenspad bestraal het;
maar sondaarspad wat van Hom weggedaal
het –
dit moet vergaan; onkeerbaar in hul spoed,
loop hul oplaas 'n afgrond tegemoet.

Psalm 2:1

Wat dring en dryf die wilde heidendom,
dat volke raas in opgewondenheid?

Gedugte konings staan gereed alom,
en wêreldgrottes raadslaag vir die stryd,
om God almagtig na die kroon te steek
en saam teen sy Gesalfde op te staan.

Hul sê: “Kom nou, laat ons hul bande breek
en van hul juk vir altyd ons ontslaan!”

Psalm 2:2

Maar God die HEER van wie die regterstoel
bo sterre staan, sien van sy hoogtes neer;
Hy lag en spot dat hul so vrugt'loos woel
en, magteloos, verniet hul krag verteer.
God sal sy wraak laat neerstraal voor hul oog;
dan gloei die onweersligte in die lug.
Dis God wat spreek! Hy donder van omhoog
en jaag sy skrik hul in die aangesig.

Psalm 2:3

“Durf jy dit waag om met my krag te twis?
Om uit my hand die Godsgesag te wring,
weerstand te bied teen wie almagtig is?
Vrees vir my toorn, verdwaasde sterweling!
Vergeefs wil jul my heerskappy weerstreef.
Ek het my Vors gesalf – wee wie Hom hoon*!
– op Sionsberg van heiligheid omgeef,
waar Hy sal heers vanaf sy hemeltroon.”

**hoon: belaster, beledig, smaad*

Psalm 2:4

En Ek, dié Vors, so hoog in mag en eer,
sal Gods besluit die wêreld oor laat klink:
“Ek self (sê God) het U gegenerer:
U is my Seun, uit wie my beelt'nis blink.
Ál wat U eis, dit gee Ek U gewis.
Sodat u troon vir ewig vas mag bly,
gee Ek die volke tot u erfenis
en wêreldwydtes tot u heerskappy.

Psalm 2:5

“U sal die trotsaards met u ysterstaf
soos erdepotte slaan tot gruis en skerf;
U sal, as U u hand ophig tot straf,
hul opstandslus tot in die grond verderf.”
O konings, graag gehuldig en geëer –
laat nooit u hoogheid Gods Gesalfde hoon!
O regters, wat oortreders regstug leer,
aanvaar die tug wat u sy liefde toon.

Psalm 2:6

Kom, dien die HEER en wees in Hom verblyd
met blydskap wat Hom huldig as die HEER,
en kus die Seun in onderworpenheid,
buig jul voor Hom met vrees en bewing neer.
Want gou kan God se gramskap* jul verteer
net soos 'n vuur, eers alte klein geag.
Welsalig wie Hom huldig as hul HEER,
wie by Hom skuil en op sy bystand wag.

**gramsap: woede, toorn*

Psalm 3:1

Hoe groei my teenparty!
Hoe dring hul naderby!
Ek hoor al hoe hul laster:
“Hy het geen heil by God.”
Hul hoon my met hul spot
en keer my altyd vaster.

Psalm 3:1 (vervolg)

Maar U sal hulle stuit;
U voer die oorlog uit,
my God, my skild, my ere!
U sal my eer herstel,
U sal my kop optel,
want U verhoor my, HERE!

Psalm 3:2

Van God se trou bewus,
was slaap my veil'ge rus
tot ek versterk ontwaak het.
Ek sal hul nou nie vrees,
hoe sterk hul ook mag wees
wat my beangs gemaak het.

Psalm 3:2 (vervolg)

Staan op, verlos my, HEER!
Verbreek hul tande weer!
U tem die oorlogsvolke!
Aan U die heil alleen!
Stort oor u volk u seën
soos druppels uit die wolke.

Psalm 4:1

Verhoor my, HEER, in donker dae,
God van my reg, stuur troos vir my!
U wat my red uit hinderlae,
hoor my uit vrye welbehae.
O manne wat my nou bestry,
hoe lank nog word in teënhede
my eer in skande omgekeer?
Hoe lank is jul met nietighede,
met ydelheid en wind tevrede?
Word leuentaal deur jul begeer?

Psalm 4:2

Weet dat die HEER vir Hom tevore
'n gunst'ling afgesonder het,
en hy is, deur God self verkore*,
nooit op sy swerftog ooit verlore,
maar dat die HEER hom hoor en red.
O dienaars van die sonde, bewe!
Oortree nie teen sy heil'ge wil.
Deursoek jul hart, oordink jul lewe,
as eensaamheid jul bed omswewe,
verwag die HEER en wees net stil.

**verkore: verkies, uitverkies*

Psalm 4:3

Wil jul aan Hom 'n offer gewe?
Die offer wat die Heer aanskou,
is in opregtheid reg te lewe,
en Hom alleenlik aan te klewe,
op Hom alleen jul hoop te bou.
Hoe baie vra terneergeboë:
Waar vind ons ooit die ware goed?
Verhef oor ons u Vaderoë,
sien op ons neer in mededoë*,
verlig ons hart en ons gemoed!

**mededoë: simpatie, genade*

Psalm 4:4

U het my hart meer vreug gegewe
as ander smaak in volop-tyd,
as hul deur skyngeluk verhewe,
met mos en koring lustig lewe
en fees hou in kortstondigheid.
Ek sal gerus gaan slaap in vrede
en ongestoord lê ek my neer;
want U alleen verhoor my bede,
U waak oor my in teënhede,
dat ek kan veilig woon, o HEER!

Psalm 5:1

O HEER, neem my gebed ter ore!
Kan ek die regte woord nie spreek –
U weet wat in my woel en smEEK;
my sug, as spraak nog ongeboore,
is nie verlore.

Psalm 5:2

Ek roep om hulp, ek is onmagtig,
die vleuels van my siel gebind.
Maar U, my Koning, wees u kind
in al sy swakheid tog gedagtig,
en reddingskragtig.

Psalm 5:3

Wanneer die daglig straal oor rande
van skemerende berge neer,
dan bid en wag ek op U, HEER,
berei vir U my offerande
met will'ge hande.

Psalm 5:4

O God, wat groot is van vermoë,
wat woon in smettelose lig,
U sal die goddeloosheid rig;
U kan die sondaar voor u oë
geensins gedoë*.

**gedoë (gedoog): toelaat, duld, verduur*

Psalm 5:5

U, HEER, verdelg die leuenspreker.
Hy wat sy hand met bloed bevlek
en gruwels met bedrog bedek –
hy terg, as bose wetverbreker,
die hoogste Wreker.

Psalm 5:6

Maar ek, uit krag van u meedoë
mag ingaan in u heiligdom,
tot voor u tempelwoning kom
met ware Godsvrees, voor u oë
diep neergeboë.

Psalm 5:7

Lei my in u geregtighede,
beskaam my vyande en baan
die pad waarop my voet moet gaan.
O hoor my pelgrimsmôrebede:
Bewaak my skrede!

Psalm 5:8

Hul mond is altyd onwaaragtig,
hul binneste op kwaad bedag*,
hul keel 'n ope graf wat wag;
hul gladde tong, in woorde magtig,
is leuenagtig.

**bedag: bedink het, vooruit bedink om voorbereid te kan wees*

Psalm 5:9

Waarom, o HEER, met hul geduldig?
Dis hemeltermers wat daar woel!
Verdryf hul van u regterstoel.
Hul leef in misdaad menigvuldig:
Verklaar hul skuldig!

Psalm 5:10

Maar laat in eewge blydskap lewe
wie by U skuil in veil'ge hut,
en laat hul juig, deur U beskut.
U Naam, grootmagtig en verhewe,
bied vreugdelewe.

Psalm 5:11

Daar 's vreugde, want u mag bekroon hul,
u seën is oor hul ryk en mild*,
u sorg is om hul soos 'n skild,
u welbehae, HEER, beloon hul,
u guns verskoon hul.

**mild: sag, vrygewig, oorvloedig, gul*

Psalm 6:1

Wil my, o HEER, nie straf nie,
wys my in toorn nie af nie,
sien my genadig aan;
laat in my teëspoede
'n alte strenge roede
my nie met gramskap* slaan!

**gramsap: woede, toorn*

Psalm 6:2

Laat, HEER, u oog in strakheid
nie neersien op my swakheid.
Genees my, merk tog hoe
die smart my siel beswaar het,
die skrik in my gevaar het
tot in my beend're toe.

Psalm 6:3

My siel, deur skrik bewoë,
smeek om u mededoë;
my hart keer om en om.
In my verbrys'ling kla ek,
o HEER, hoe lank nog, vra ek,
voor daar verligting kom?

Psalm 6:4

Kom weer tot my bevryding,
verlos my uit my lyding,
straal goedheid op my af.
Want daar's geen lofgedagte
vir U in dood se nagte,
geen lofstem in die graf!

Psalm 6:5

Hoe moeg is al my lede,
waar ek in angstighede
van geen verposing weet.

Die ganse nag deurweek ek
my bed met trane, smEEK ek
om redding uit my leed.

Psalm 6:6

My oog is deur my kwale
verdof en sonder strale,
verouderd van geween;
waar ek in my ellende
verdruk word deur 'n bende
van haters om my heen.

Psalm 6:7

Gaan weg in julle boosheid,
o werkers van godloosheid,
want God kom naderby.

In my geweene en smeking,
verbrys'ling en verbreking
verhoor die Here my.

Psalm 6:8

Waar is my opponente?
'n Skrik het daardie bende
verstom en om laat keer.
Hul hoogheid lê aan bande,
'n oogwink – en hul skande
daal op hul koppe neer.

Psalm 7:1

HEER, my God, by wie ek skuiling,
redding soek – my teenparty
wat my jaag op al my spore,
dring gedurig naderby.

As u hand my nie verlos nie,
sal hul lewend my verslind,
soos 'n leeu die arme skaaplam
wat hy sonder herder vind.

Psalm 7:2

HEER, my God, wat is my sonde?
Het die skuld my aangekleef
dat ek kwaad hom aangedoen het
wat met my as vriend wou leef?
Nee, ek het die hand van vriendskap
reddend na hom uitgesteek,
ook al was die band van vriendskap
deur sy vyandskap verbreek.

Psalm 7:3

As ek met 'n valse weegskaal
leed vir guns en kwaad vir goed
vir my vyand afgeweeg het,
laat sy wraak my dan ontmoet.
Laat hom my dan jaag en inhaal
en my lewe nie verskoon,
my vertrap, my eer verneder
en my in die stof laat woon.

Psalm 7:4

HEER, ontwaak en keer sy woede
met die vuurskerm van u wraak!
Daag hom voor die hoogste Regter;
en, o HEER, verhoor my saak!
Spreek u vonnis voor die volke
oor hom uit en gooi hom neer!
Keer dan majesteitlik, HERE,
na die ewige hoogtes weer.

Psalm 7:5

Hoor, o Regter van die volke!
Doen aan my, o God, tog reg!
Bid ek reg, o hoor my bede
na die waarheid van my weg!
Straf die goddelose bende,
stel hul boosheid perk en paal!
Help my, U wat hart en niere
met u kennislig deurstraal.

Psalm 7:6

Soos 'n held met skild gewapen
aanstap sonder kommernis,
so voel ek by God my veilig
wat my skild en helper is.

Want Hy is die hoogste regter
wat die Iyer reg verskaf;
elke dag ontvlam sy wraakvuur
wat die onregwerkers straf.

Psalm 7:7

As die vyand in sy oormoed
hom nie in sy loop laat stuit,
dan ruk God, hoewel lankmoedig,
eindelik sy slagswaard uit.

Dan span Hy sy boog en mik Hy
met sy pyle, skerp en spits;
en die vyand, voor hy neerplof,
sien die dodelike blits.

Psalm 7:8

Want hy was gevul met onreg,
kwaad en leuens het hy versin;
en nou stort hy self, die grawer,
in sy eie vangkuil in.

Ek sal die HERE loof en prys
en sy Naam my hulde bring;
oor die groot verlossingsdade
van die Allerhoogste sing.

Psalm 8:1

Daar is geen land so ver of woës geleë,
geen strand, o HEER, of wilde waterweë,
geen hemelsfeer in die oneindigheid -
of orals blink u Naam en majesteit.

Psalm 8:2

U het, o HEER, wat troon oor alle dinge,
uit kindermond en stem van suigeling
u mag gegrond, sodat die mens moet swyg
wat, hoog van hart, uit wraakbegeerte dreig.

Psalm 8:3

As ek, o HEER, u nagtelike hemel
daarbo aanskou, die tint- en glansgewemel;
hoe, deur U toeberei, die skugter maan
met stille gang oor sterrevelde gaan –

Psalm 8:4

wat is die mens dan dat U hom gedenk het,
die mensekind wat U so veel geskenk het!
Met eer en heerlikheid is hy gekroon,
skaars minder as die eng'le om u troon.

Psalm 8:5

U laat hom heers. Tot aan die verste strande
gebied hy oor die werke van u hande.
U het, o HEER, dit onder hom gestel,
dit hoor sy stem en beef voor sy bevel.

Psalm 8:6

Die os en skaap en wat in wildheid lewe,
die voëls wat deur hoë lugte swewe,
al wat deurkruis die paaie van die see –
tesaam het U dit in sy mag gegee.

Psalm 8:7

Ja, daar's geen land so ver of woës geleë,
geen strand, o HEER, of wilde waterweë,
geen hemelsfeer in die oneindigheid –
of orals blink u Naam en majesteit.

Psalm 9:1

Ek sal van ganser harte, HEER,
u wonders groot maak en U eer.
Ek sing omdat ek in U bly is,
aan wie my lofsang toegewy is;

Psalm 9:2

omdat my vyand, hoe gedug,
teruggewyk het en gevlug;
omdat hy voor u oë wég is,
en, HEER, my saak deur U besleg is.

Psalm 9:3

Die Regterstroon het U bestyg,
U het die heidendom gedreig,
sodat die sondaars uitgewis is
van hul geen naam voor u gesig is.

Psalm 9:4

Die vyande het omgekom;
hul stede is nou stil en stom,
kliphope waar geen pad of spoor is,
dis al wat van hul grootheid oor is.

Psalm 9:5

Maar ho wat wissel en vergaan,
bly ewig God se rykstroon staan.
Hy vel sy vonnis uit die wolke,
regverdig oordeel Hy die volke.

Psalm 9:6

Die HEER sal, soos 'n rotsskans, dek
wie hier getrap word op die nek.
Hy is 'n vesting hoog verhewe,
en sal in nood hul nooit begewe.

Psalm 9:7

Die hart van hul wat U bely,
sal in u Naam standvastig bly.
Dié wat U soek in stil vertrouwe,
is by U veilig en behoue.

Psalm 9:8

Sing lof aan Hom op Sions troon,
vertel sy roem waar volke woon!
Geen bloedskuld waar Hy nie van weet nie,
of hulpgeroep wat Hy vergeet nie.

Psalm 9:9

Bewys aan my genade, HEER,
en sien op my ellende neer!

U wat my aan die dood ontruk het,
kyk, hoe my haters my verdruk het!

Psalm 9:10

Dan vind my tong weer nuwe stof,
in Sions poort meld ek u lof.

Dan sing ek bly van u genade,
so groot in nuwe reddingsdade.

Psalm 9:11

Die heid'ne, deur hul waan mislei,
stort in die kuil vir my berei;
die strik wat hul vir my bestem het,
is dié wat nou hul voet omklem het.

Psalm 9:12

O oordeel vol geheimenis,
wat meld dat God regverdig is!
Hoe raak verstrik in eie nette
wie geen ontsag het vir Gods wette!

Psalm 9:13

Die goddelose moet weer wyk,
teruggaan na die doderyk;
die grafkuil wat God wyd gemeet het,
daarin versink wie Hom vergeet het.

Psalm 9:14

Behoeftiges wat kwyn in leed,
sal God nie eindeloos vergeet;
Hy sal die hoop van hul bestendig
wat hier verdruk is en ellendig.

Psalm 9:15

Staan op, o HEER; die mens word sterk!
Vergeld die heid'ne na hul werk!
Verskrik hul, groot in goddeloosheid,
maar nietig voor U in hul broosheid!

Psalm 10:1

Waarom, o HEER, bly U so ver weg staan?
Waarom is U verborge in die nood –
terwyl die trotsaard, in sy hoogmoed groot,
dring met geweld op die verdrukte aan?

Psalm 10:2

Laat hom gevang word wat met lis beraam;
wat juig wanneer sy planne hom geluk,
wat prys wanneer die gierigaard verdruk,
maar God verag en grootpraat teen sy Naam.

Psalm 10:3

Die goddelose wandel in sy waan:
hoogwys het hy sy neus omhooggesteek,
vermetel het sy mond dit uitgespreek:
“Daar is geen God!” En rustig stap hy aan.

Psalm 10:4

Hy is voorspoedig waar sy voetstap gaan:
“Hoog in die hoogte, eind'loos ver,” dink hy,
“is Gods gerig: geen loon of straf vir my.”
En hy verag dié wat hom teëstaan.

Psalm 10:5

Hy roem dat hy sal standhou vir altyd,
en dat hy nooit ooit in die kwaad sal kom.
Hy vloek, bedrieg, gaan met verdrukking om;
sy tong saai kwaad en ongeregtheid.

Psalm 10:6

Net soos 'n leeu wat loer, lê hy gereed.
Hy vang sy prooi deur aan sy net te trek
en sleep hom weg, diep in sy wegkruipplek;
die arme slag hy daar – wie sal dit weet?

Psalm 10:7

Hy smaad die HEER en dink: “God het vergeet.
Hy sluit sy oog en sien dit nimmermeer.”
Tree toe, en wil die arme red, o HEER;
dit is genoeg as U maar sien en weet.

Psalm 10:8

Ons gee dit oor in ons bekommernis
aan U, o HEER, die helper van die wees.
Verbreek die arm van hom wat U nie vrees,
vergeld die kwaad totdat daar niks meer is.

Psalm 10:9

Die HEER is Koning, ewig en altyd;
die heidendom moet voor Hom ondergaan.
maar die geroep hoor Hy goedgunstig aan
van wie ootmoedig op sy bondstrou pleit.

Psalm 10:10

God sal hul hoor en sal die hart verkwik
van arme[^]en wees aan wie Hy reg verskaf,
maar op verdrukkers daal sy strenge straf,
hul brose arm sal niemand meer verskrik.

Psalm 11:1

Ek skuil by God in al my onweersdae.
Hoe sê jul dan in kleingeloof vir my:
“Vlug soos ’n duif met snelle vleuelslae
die berge in, van vrees en vyand vry!

Psalm 11:2

“Hul span die boog; die pyl is op die snare
om die opregtes heimlik om te bring.
Wat kan hy doen as die geweldenare
die reg verbreek en uit die land verdring?”

Psalm 11:3

Daar is 'n God, 'n God wat hoog verhewe
uit sy paleis – sy bouwerk is so skoon! –
die oog het op wie laag op aarde lewe;
sy oordeel vel Hy van sy hoë troon.

Psalm 11:4

Die HERE toets hul wat regverdig lewe,
maar haat hom wat vir geen gewelddaad
vrees;

hy word aan strikke^{en} vuurgloed oorgegewe,
'n gloeiwind sal sy straf vir onreg wees.

Psalm 11:5

Die HEER is reg, regverdig is sy handel.

Hy min die reg en bly daaraan getrou.

Opregtes vind die uitkoms van hul wandel:

hul sal die aangesig van God aanskou.

Psalm 12:1

Red, red en hoor, o HEER,
geen vrome is daar meer;
getrouheid, in die land reeds klein,
het nou daaruit verdwyn.

Psalm 12:2

Die mens praat onopreg,
'n woord met leuens deurvleg;
die taal wat van hul lippe gly,
is blote vleiery.

Psalm 12:3

Mag God die lip uitroei
waarvan die vleitaal vloei,
die tong wat vry en onbewaak
vermetel is van spraak.

Psalm 12:4

Hul sê: “Ons tong is sterk,
in slimheid onbeperk.

Ons lippe is aan ons getrou;
wie kan ons dan weerhou?”

Psalm 12:5

“Oor wie verkwyn in druk
en sug in ongeluk,
sal Ek nou opstaan in verweer,
hul uitred,” sê die HEER.

Psalm 12:6

Die woorde van die HEER
is rein, gelouter meer
as allersuiwerste metaal,
gereinig sewe maal.

Psalm 12:7

Die HEER sal in gevaar
sy volk altyd bewaar;
as lis en laagheid triomfeer
dan waak en sorg die HEER.

Psalm 13:1

Hoe lank sal U my bly vergeet,
hoe lank voor U weer van my weet?
Hoe lank sal ek in donkerhede
geen antwoord hoor op my gebede,
en ongetroos wees in my leed?

Psalm 13:2

Hoe lank, o HEER, sal sorg en smart
hul laer opslaan om my hart?

Hoe lank die vyand met behae
my aansien in my angs en plaë –
my siel mistroostig en verward?

Psalm 13:3

O HEER, my God, sien my tog aan,
wil my ellende gadeslaan;
U wat so groot is van vermoë,
verlig die donker van my oë
dat ek nie nou al dood sal gaan.

Psalm 13:4

Laat hulle wat in oormoed my
vervolg en met hul swaard bestry –
laat hul nie roem op groter kragte,
of smalend sê in hul gedagte:
“Ons het oorwin, daar struikel hy!”

Psalm 13:5

O HEER, ek sal U nooit laat gaan.
My hoop bly op u goedheid staan.
My hart sal oor u redding bly wees,
my lofsang sal U toegewy wees,
want U het aan my welgedaan.

Psalm 14:1

Vermeetle dwaas wat hoogwys spot,
sê in sy hart: “Daar is geen God.”
Hul dade is afgryelik, sleg;
geeneen wat goed doen in sy weg.

Psalm 14:2

God het die mens se werk bekyk,
hoe dit vanuit die hemel lyk,
of Hy ook by die mensekind
verstand mét ware Godsvrees vind.

Psalm 14:3

Maar almal het tot groter kwaad
in hul ontaarding God verlaat.
Van almal is die dade sleg,
geeneen wat goed doen in sy weg.

Psalm 14:4

Is daar dan by die sondaarskind,
hul wat my volk soos brood verslind,
geen kennis van die waarheid meer,
dat hulle God nie soek en eer?

Psalm 14:5

Maar skielik het hul skrik gekom:
God slaan hul deur sy oordeel stom.
Maar oor sy volk, tot spot gemaak,
het Hy regverdiglik gewaak!

Psalm 14:6

Hy is 'n rots om na te vlug
vir wie, ellendig, tot Hom sug.
Mag die gebede nooit verstom:
“Laat Israels heil uit Sion kom!”

Psalm 14:7

As Israels God in hul ellend
sy volk se lotgeval wil wend,
sal Jakob jubel, bly van gees,
en Israel sal vrolik wees.

Psalm 15:1

Wie styg so hoog in heil en eer,
dat hy met U, die grote Koning,
met U, die allerhoogste HEER,
kan op u heil'ge berg verkeer
en intrek in u heil'ge woning?

Psalm 15:2

Dié wat, opreg in sy gemoed,
na Gods verhewe eis wil handel,
hom vir bedrog en leuen hoed;
en, is dit voor- of teëspoed,
die waarheid praat in hart en wandel.

Psalm 15:3

Dié wat nie deel in skinderpraat,
geen kwaad doen aan sy metgesel nie;
hy wat nie uit verborge haat
die laster oor sy lippe laat,
en dit nie aanhoor of vertel nie.

Psalm 15:4

Dié wat hom van die manne keer
wat God en sy bevel nie vrees nie;
maar die godvrugtiges wil eer,
en in sy eed nie valslik sweer,
of aan sy woord ontrou wil wees nie.

Psalm 15:5

Dié wat geen hoop op roof wil stel
en woekerwinste nie begeer nie,
geen omkoopgeld hom af laat tel
om wie onskuldig is, te kwel –
hy sal nie wankel immermeer nie.

Psalm 16:1

Bewaar my tog, o God, op wie 'k vertrou!
Ek skuil by U, my toevlug in die lewe.
Daar is vir my, in wat die oog aanskou,
geen goed bo U, so eind'loos hoog verhewe.
En wie op aard' U ken en vrees, o HERE,
húl noem ek groot, hul is my roem en ere.

Psalm 16: 2

Wie hier 'n ander god met gawes eer,
dié sal homself met baie smarte pynig.
Ek sal sy offers uitgiet nóg begeer;
sy afgodsnaam sal nie my mond ontreinig.
My erfdeel is die HEER, my vreugdebeker,
my lot is in sy hand vir ewig seker.

Psalm 16:3

My erfdeel hier op aard' is mooi vir my;
so lieflik uitgemeet die skoonste streke.
Ek loof die HEER wat deur sy raad my lei;
selfs in die nag, bewus van my gebreke,
kom diep uit my'n dwingende verlange
om God te dank in stille lofgesange.

Psalm 16:4

'n Ydel vrees beklem my nou nie meer:
ek stel die HEER gedurig my voor oë.
My hart is bly, ek gee Hom juigend eer:
“Sy regterhand sal nooit my val gedoë.”
Ook sal my vlees, as hier my stryd gestry is,
nog veilig woon, omdat die HEER naby is.

Psalm 16:5

U sal my siel nie oorgee in die dood,
my pad buig op langs skone heuwelrye.
U sal nie toelaat dat u gunsgenoot
verderwing sien in donker doodsvalleie.
By U is ewig vreug en volle vrede,
en in u hand 'n snoer van lieflikhede.

Psalm 17:1

O HERE, wil my tog verhoor;
my saak – U weet dit – is regverdig.
En wil my smeking nou verwerdig
dat dit kan opklim in u oor.
Dit is geen valsheid as ek vra nie,
my lippe bewend in gebed:
Ag, as U maar my saak wou red,
U wat geen onreg kan verdra nie.

Psalm 17:2

U weet wat in my hart is nou,
want dikwels in die stille nagte
het U my hart en my gedagte
tot in my diepste grond deurskou.
Ek sien nou helder, want u woorde
laat kyk my by die mens verby;
U't my geleer – ek sal vermy
die pad na goddelose oorde.

Psalm 17:3

My treë hou ek in u spoor,
en dat my voet nie weg sou gly nie,
is my geen helper so naby nie!
Ek roep; ag, wil my tog verhoor.
U is my redder – niemand anders!
Gee my u gunsbewyse, want
ek skuil net by u regterhand
vir sterk en sluwe teëstanders.

Psalm 17:4

Net soos die appel van die oog,
bewaar my so, Getroue, Sterke!
Oordek my met u ewige vlerke,
met u bewaring van omhoog;
sodat die skaar wat my omring het,
vergeefs na my sal soek, o God,
vergeefs sal jubel oor my lot
as hul al amper my bespring het.

Psalm 17:5

Niks wat hul meegevoel meer wek,
en niks weerhou hul trotse woorde.
Alreeds kom hul uit alle oorde
en wil ons op die grond vastrek.
Geen leeu is slimmer in sy planne
as hul wat op my lê en wag;
geen roofdier, vinnig op die jag,
is sluwer as die sluwe manne.

Psalm 17:6

Staan op, o HEER, en wil hul stuit!
Verlos my van die goddelose;
u hand, u swaard, laat dit die bose
terneer werp; laat hul in hul buit
u toorn as skat dra tot hul sterwe.
Laat hul dit as 'n sondesaad
weer aan hul kinders agterlaat,
wat dit húl kinders weer laat erwe.

Psalm 17:7

'n Beter lot is dan my deel:
as ek ontwaak, ná my benouing*,
sal ek U sien in klare^aanskouing,
versadig met u beeld geheel.

**benouing: bang, beangs wees*

Psalm 18:1

Ek het U hartlik lief, o HEER!

U is my sterkte, my verweer.

Die HEER's my rots, my vesting sterk,
my redder wat my heil bewerk,
my rots wanneer die stormwind huil,
my skild, die weerkrag van my heil,
my vesting op die bergkrans steil,
by wie ek vas en veilig skuil.

Psalm 18:2

Tot U, van wie my lofsang is,
roep ek in my bekommernis
en – van my vyand word ek vry!
Want bande van die dood het my
omring en strome van verderf,
wat aanstorm uit die donker wyk
van kuil en graf en doderyk,
met kwellings waar die hart by sterf.

Psalm 18:3

Benoud het ek tot U gevlug;
na U geroep met sware sug;
ek het in doodsangs uitgebreek
en God, my God, om hulp gesmeek.
Hy het geluister, my verhoor:
my stem het luid omhooggerys,
het deurgedring in sy paleis,
en opgeklim tot in sy oor.

Psalm 18:4

Toe het die aard' se ingewand,
die berge in hul vaste stand
gebeef, gesidder skrik-verras,
omdat die HERE toornig was.

Rook uit sy neus het opgegaan,
vuur wat verteer na alle kant
het uit sy lippe voortgebrand,
en kolegloed het uitgeslaan.

Psalm 18:5

Die hemel het ontsag betuig
en by Gods neervaart neergebuig;
en donkerheid van watervloed,
'n onweersnag was om sy voet.
'n Gêrub was sy oorlogswa.
Hy het gevlieg en aangesweef
– terwyl dit om Hom skud en beef –
op vleuels van die wind gedra.

Psalm 18:6

Die donker hemel was sy hut,
die donker nag het Hom beskut:
in waterduisternis alom
en diktes van die wolkkolom.

Deur glanse voor Hom, om Hom heen,
sy gloriiewese gans oordek,
het swaar sy wolk verbygetrek
met onweersvuur en haelsteen.

Psalm 18:7

Die HEER't laat dreun die hemel oor,
die hoogste God sy stem laat hoor,
sy stem mét vuur en haelsteen,
die drie tesaam en wild deureen.

Hy het sy pyle uitgestuur
en húl verstrooi wat my beveg,
sy weerlig deur hul heen gevleg
en hul verwar in onheilsuur.

Psalm 18:8

In beddings waar die waters loop,
raak rotse tot hul wortels oop.
Die see wyk uit sy stille skoot
en spoel die aardfondasie bloot.
So't God die wêreld, stomverbaas,
laat sidder vir sy dreigement,
Hom bulderend omlaag gewend
as Hy 'n storm van gramskap* blaas.

**gramsap: woede, toorn*

Psalm 18:9

Sy hand het Hy van bo gestrek,
gegryp, uit dieptes my getrek,
my vyande, te sterk vir my,
beteuel in hul raserny.

Hul't aangestorm. 'n Dag van nood!
Maar God, my helper, was naby;
in ruimtes is ek uitgelei,
want sy behae^in my was groot.

Psalm 18:10

Die HEER't my ondanks hul geweld,
na my geregtigheid vergeld;
en na die reinheid van my hand
doen Hy sy woord aan my gestand.
Ek het nie, aan sy stem ontrou,
sy pad verlaat, aan hul gelyk
wat goddelooslik af wou wyk,
maar het my aan sy spoor gehou.

Psalm 18:11

Sy insetting, dié was voor my,
ek het sy woord getrou gebly.
Ek was opreg van hart voor Hom
en wou op onregspad nie kom;
sodat die HEER, sy trou tot prys,
en na die reinheid van my hand,
sy woord gegee het as my pand
en Hy't my reg my toegewys.

Psalm 18:12

Barmhartig en vol medely,
is U vir wie barmhartig bly;
en wie opreg is, U sal hom
ook met opregtheid teëkom.
By hul wat reinheid rein bemin,
hou U, die Heil'ge, U ook rein;
maar vir wie leef in valse skyn,
is U ook self verkeerd van sin.

Psalm 18:13

Die HEER verlig die harde juk
van wie hier sug in leed en druk;
maar Hy verneder dié wat hoog
en ydel is van hart en oog.

My lamp brand in die donker uur;
God het my donker opgeklaar!
Met God storm ek 'n leërskaar
en spring ek oor 'n stad se muur!

Psalm 18:14

Gods weg is gans volmaak soos Hy,
sy woord van al wat smet is, vry,
soos goud, gelouter sewe maal.

Hy is 'n skild van keurmetaal
vir almal wat op Hom vertrou.

Want wie's daar buiten U, o HEER!

U is die Rots, geen ander meer,
op wie ons altyd weer kan bou.

Psalm 18:15

God het met krag my aangejord;
deur Hom't my weg gelyk geword.
Hy laat my voete op dié baan
so maklik soos 'n ribbok gaan,
en lei my na die hoogtes van
oorwinningsvreug en heerskappy;
my hande leer Hy om te stry,
dat ek 'n koperboog kan span.

Psalm 18:16

Die skild van redding gee U my,
u regterhand was my naby;
u goedheid het my aangeraak
en my uit kleinheid groot gemaak.
My voet was deur u guns weer vry,
my enkels het my nie gefaal;
ek het my vyand ingehaal,
verdelg, geeneen het oorgebly.

Psalm 18:17

Ek het hul gans en al verslaan,
van hul't geeneen weer opgestaan.
U het my aangejord met moed,
hul het gestruikel voor my voet.
My teëstanders het geval,
U het my vyand weg laat vlug;
vir haters was ek so gedug
dat hul verslaan is, heeltemal.

Psalm 18:18

Hul het geroep, geen hulp gekry,
ook tot die HEER – Hy't stilgebly.
Ek maal hul fyn soos stof, en laat
hul spat soos modder uit 'n straat.
God red my as my dienaars twis,
en maak dat uit die heidendom
die nasies na my voetbank kom
en aan my onderdanig is.

Psalm 18:19

Hul was gehoorsaam as hul oor
net van my roem en dade hoor.
Hul het al kruipende gekom;
uit vestings skuif hul, kragloos, krom.
Die HERE leef! Lof aan my Rots!
Sy Naam word deur my groot gemaak!
Hy gee my op my vyand wraak
en breek die volke in hul trots.

Psalm 18:20

U wat my red, my hoog verhef,
die vyand fnuik, tiranne tref –
U wil ek loof, U singend eer,
U by die nasies groot maak, HEER,
en U vir groot verlossings prys!
Aan u gesalfde[^] is guns bewys,
aan Dawid en sy nageslag:
Aan U die eer en roem en krag!

Psalm 19:1

Die hoë hemelrond
vertel met blye mond
Gods heerlikheid en eer.
En, wonderbaar deurglans,
vermeld die wye trans
die werke van die HEER.

Psalm 19:1 (vervolg)

Die dag roep orals luid
en duisendstemmig uit
die lof aan Hom verskuldig.
Die nag se stille stap
meld kunde^en wetenskap
wat Hom voortdurend huldig.

Psalm 19:2

Hoe goddelik en skoon
en wonderbaar dié toon
wat deur die skepping gaan!
Geen volk so onbegaaf,
geen oor so onbeskaaf,
wat nie dié taal verstaan.

Psalm 19:2 (vervolg)

Die prag van hemel
wat deur die wydtes skyn,
spreek daar so luid en kragtig
dat nêrens hart of oor
dié skeppingstaal nie hoor –
tot roem van God almagtig.

Psalm 19:3

Hy't in die wonderbou
van ewige hemelblou
die son se tent gestig.
Dié's soos 'n bruidegom
wat uit sy slaaptent kom
met glansende gesig.

Psalm 19:3 (vervolg)

Hy wandel soos 'n held
blymoedig in die veld
Van hoë hemeltranse,
Hy het sy swaai en spoor,
die ganse wêreld oor
Wat blink van gloed en glanse.

Psalm 19:4

Die HEER se heil'ge wet
is rein en onbesmet,
en sal die hart bekeer;
sy woorde sal gewis
aan wie eenvoudig is,
die ware wysheid leer.

Psalm 19:4 (vervolg)

Sy regte heerskappy
dié sal ons hart verbly
en onreg nooit gedoë;
en wat sy wet berig
is suiwer soos die lig
wat afstraal op die oë.

Psalm 19:5

Die HEER se vrees is rein,
dit open 'n fontein
van heil wat ewig bly.

Die wette van die HEER
is waarheid immermeer,
regverdig net soos Hy.

Psalm 19:5 (vervolg)

Hul's soos die fynste goud –
ja, fyner duisendvoud –
geen glans wat so kan straal nie;
geen heuning is so goed,
geen heuningdrup so soet –
daar's niks wat daarby haal nie.

Psalm 19:6

Hoe word, deur U vermaan,
my weg 'n helder baan,
en my verwagting skoon!
Hy wat u wet bemin,
die vind, o HEER, daarin
'n groot genadeloon.

Psalm 19:6 (vervolg)

Wie kan van voor af aan
sy dwalinge verstaan
en al wat hom ontbreek het?
HEER, reinig U my tog
van sondes wat daar nog
diep in my hart bly steek het.

Psalm 19:7

Bewaar my vir die kwaad
dat ek met trotse daad
u heil'ge wil weerstreef;
laat nie die sonde my
oorheers, dan sal ek vry
van groot oortreding leef.

Psalm 19:7 (vervolg)

Laat tog my tong en mond,
my hart se diepste grond,
o HEER, op wie 'k vertrou het,
U welbehaaglik wees
wat in my hart kan lees –
my Rots, op wie 'k gebou het.

Psalm 20:1

O, mag die HERE u verhoor
in dag van nood en stryd!

En mag die Naam van Jakobs God
u dek in oorlogstyd!

Psalm 20:2

Mag Hy sy heil en bystand stuur
uit hoë heiligdom,
en u uit Sion ondersteun,
van waar u hulp sal kom.

Psalm 20:3

Mag Hy aan al u offers dink
van fynste spys, en nou
u offerbrand wat voor Hom geur,
met welgevalle^aanskou

Psalm 20:4

Mag Hy, die ryke God, u gee
al wat u hart verlang!

Vervulling van wat u beraam –
mag u dié guns ontvang!

Psalm 20:5

Ons wil oor u oorwinning juig –
die vaandels jubel mee!

Ons loof die Naam van onse God.

Mag Hy u wens u gee!

Psalm 20:6

Nou weet ek dat die HERE sy
gesalfde sal verhoor;
uit heil'ge hemel antwoord Hy,
tot magsdaad aangespoor.

Psalm 20:7

Daar is wat op hul strydwaens roem,
op oorlogesperde trots;
maar ons sal ons beroem in God,
ons helper en ons rots.

Psalm 20:8

Hul almal't inmekaargesak,
geval, voor ons geswig;
maar ons het kragtig opgestaan
en ons weer opgerig.

Psalm 20:9

Verlos die koning, troue HEER,
en sterk hom in die stryd!

Verhoor ons as ons tot U roep
in druk en oorlogstyd!

Psalm 21:1

U maak, o HEER, die koning bly,
omdat u arm so sterk is,
sy heil deur u bewerk is.
Sy wens het hy van U verkry;
U het wat hy begeer,
geweier nóg gekeer.

Psalm 21:2

U kom hom vriend'lik tegemoet
met stroom van goeie dinge
en ryke seëninge.

U het 'n kroon van fynste gloed,
van voorspoed en geluk,
hom op die hoof gedruk.

Psalm 21:3

Hy het van U, o God, begeer
om baie lank te lewe.

U het dit hom gegewe.

So word sy dae altyd meer,
so leef hy eindeloos,
vir ewig en altoos.

Psalm 21:4

Hoe hoog is deur u hulp sy staat:
U't majesteit en ere
op hom gelê, o HERE.
Sy seën ken geen tyd of maat;
en van u aangesig
straal vrolikheid en lig.

Psalm 21:5

Die vors vertrou in vrede[^]en stryd
op God se alvermoë,
Hom seën die Alhoë;
en deur sy goedertierenheid
sal, hoe dit ook mag gaan,
sy voete vas bly staan.

Psalm 21:6

U hand sál al u haters vind;
vir hul is u verskyning
verbranding en verdwyning.
Die toorn van God sal hul verslind,
'n wraakvuur van die HEER
hul heeltemal verteer.

Psalm 21:7

Hul somervrug, hul lentebloom,
hul kroos sal U verderwe;
U sal hul weg laat sterwe.
Ons vind van hul, waar ons ook kom,
geen spoor of teken meer –
só het U hul verteer.

Psalm 21:8

Met onheil het hul U omring,
teen U hul slinkse planne
vergeefs gesmee, die manne
wat U nou tot die vlug sal dwing;
u pyle, goed gerig,
skiet U in hul gesig.

Psalm 21:9

Verhef U in u sterkte, HEER,
en laat u groot vermoë
gesien word voor die oë
van almal wat U roem en eer!
Ons buig ons voor u mag
en prys u heldekrag.

Psalm 22:1

My God, my God, waarom verlaat U my,
terwyl 'k alleen my sware stryd moet stry,
alleen moet kerm wanneer 'k my lyde ly?

Op al my vrae

kan ek van U, deur al my lydensdae,
geen antwoord kry;

deur donker lydensnagte

bly ek nie stil, maar daar's geen heil te
wagte, geen woord vir my.

Psalm 22:2

Tog sprei U, HEER, u reddingsglans ten toon
waar U, die Heil'ge, by u volk wil woon
en op die vleuels van hul lofsang troon.

Die jammerklagte

het U gehoor van verre voorgeslagte;

hul is gered! In stille Godsvertroue

het hul ontvlug, steeds veilig en behoue

op hul gebed.

Psalm 22:3

Maar ek, ek is 'n wurm – 'n man nie meer,
'n smaad van wie deur spotsug my onteer.
“Laat dit maar oor,” so roep hul, “aan sý HEER!”
My heilsverwagting
krenk hul met hoofgeskud en diep veragting
van lipgebaar. “Wat kla hy so verslae?
Laat God hom red. Hy't mos in hom behae.
Vertrou Hom maar!”

Psalm 22:4

Die lewenslig het U my laat aanskou;
aan moedersbors het U my laat vertrou,
verwagtingsvol die oog op U laat hou.
My hele lewe
was aan u sorg blymoedig oorgegewe;
daar was by my, as suigling by my moeder,
geen vrees, want U, my helper en behoeder,
was my naby.

Psalm 22:5

Wees dan my hulp, hou U nie ver van my!
Die nood kwel my, benoudheid is naby;
daar's buiten U, terwyl 'k so bitter ly,
geen hulp te wagte.

Die Basansbulle met hul reusekragte
omsingel my. Hoe wild en ongebonde
dring hul soos leeus met oopgespalkte monde
al naderby!

Psalm 22:6

Ek's uitgestort en vloei soos water weg;
daar is geen been wat aan sy been meer heg;
my hart, soos was, smelt uit my binnest' weg.
My krag versterwe
soos glans en kleur verdwyn uit erdeskerwe
al droog en dof. My tong verstom en klewe
vas aan my mond; U lê my, uitgelewe,
dood in die stof.

Psalm 22:7

Om my staan honde wat my wil bespring:
'n bende skenders* staan om my 'n kring.
Hul staal het my deur hand en voet gedring.
Met welgevalle
sien hul die skouspel aan wat my vervalle,
siek lyf hul bied. My klere, dié verdeel hul;
oor my gewaad werp hul die lot; so speel hul
met my verdriet.

**skender: oneerder, smader, honer, lasteraar*

Psalm 22:8

Maar U, o HEER, wees U nie ver van my!
U is my krag, kom tot my hulp naby,
en maak my siel, my enigste, weer vry
van kloue^en tande,
van oorlogswaard en greep van
moord'naarshande.

Tog is dit goed met my; in die beklemming
van buffelhorings ruis die reddingstemming
deur my gemoed.

Psalm 22:9

Ek wil, o HEER, u Naam my loflied wy,
in broederkring verkondig en bely
hoe goed U was vir my, en hoe naby.
Nakomelinge
van Jakob, volk van soveel seëninge,
en Israel, geslag van gunsteling –
laat wie God vrees, uit altyd wyer kringe
sy lof vertel.

Psalm 22:10

Die HEER het hom wat diep ellendig is
nie afgewys in sy bekommernis,
maar hom gehoor omdat Hy naby is.
HEER, álle dinge –
my liefde, lof en soetste mymeringe,
uit U is't ál. Al my geloftes bring ek,
en waar u volk vergader is, daar sing ek
met lofgeskal.

Psalm 22:11

Sagmoediges sal aansit saam met my;
dié wat God soek, sal dan sy Naam bely.
Vir hul sal God sy tafel steeds berei.

Versprei die tyding:

“Die volke sal, in altyd voller wyding,
tot God hul keer; hul kom, die mensgeslagte
en konings met hul koninklike wagte,
om Hom te eer.”

Psalm 22:12

Die wêreldgrottes eet hul offermaal,
bid saam met hul wat in die stof moet daal,
met wie, verswak, nog nouliks asemhaal,
so klein van kragte;
wat leef en nog sál leef, 'n reeks geslagte,
húl kondig aan: “Groot is Gods reddingsdade.
Die HEER alleen, wat groot is van genade,
het dit volbring!”

Psalm 23:1

Net soos 'n herder uittrek met sy skape
en hul laat neerlê in die veld van milde groen,
met sagte hand hul lei langs stille waters –
so is die HEER, so het Hy ook aan my gedoen:
Hy laaf my siel en lei my swakke skrede
in vaste spoor van sy geregtighede.

Psalm 23:2

En is ek soos 'n skaap in doodsgeware,
wat in die velde as 'n prooi van wolwe gaan,
en moet ek in die doodsdal, diep en donker,
van alle hulp ontnem, in my alleenheid staan –
dan nog ken ek geen doodsvrees of
verskrikking,
omdat u staf my troos is en verkwikking.

Psalm 23:3

U bring vir my die tafel in gereedheid,
my hoof drup olie en my beker vloei van wyn,
’n bron van goedheid stroom vir my gedurig;
dit is my gees ’n vreug, my vyande ’n pyn;
dit kroon my lewe met u welbehae;
en in u huis, daar bly ek al my dae.

Psalm 24:1

Die ganse aarde, land en meer
met al wat leef, is U s'n HEER!
U het die waters in hul woede
beteuel in die skeppingstond
en het die aarde vas gegrond
op wye see en watervloede.

Psalm 24:2

Wie sal die Godsberg op kan gaan,
en wie sal op sy top kan staan,
omskitter deur Gods heilighede?
Die man wat rein van hart en weg,
sy siel aan nietigheid nie heg,
en trou is aan sy woord en ede.

Psalm 24:3

Geregtigheid daal op hom neer;
'n seën verkry hy van die HEER,
wat stil hom volg op al sy skrede.
Dit is die ware Israel,
die volk wat vra na Gods bevel,
en wat Hom soek in hul gebede.

Psalm 24:4

Verhoog, o poorte, nou die boog;
rys, ewige deure, rys omhoog,
want Hy klop aan, die Erekening!
Wie is die Vors, vol majesteit?
Die HEER, geweldig in die stryd –
dis Hy wat optrek na sy woning.

Psalm 24:5

Rys op, o poorte, deure! Rys!
Wie is die Vors wat dit kom eis?
Hy, wat oordek met roem en ere,
sy tien en tien maal duisend tel
as Hy sy leërorde stel –
Hý is die Vors, HEER van die here!

Psalm 25:1

Tot U hef ek hart en hande;
op U, HEER, verlaat ek my;
laat die vyand oor my skande,
oor my val, hom nooit verbly.
Ja, U sal hul nooit verlaat
wat in u vertrouwe wandel,
maar U tref hul met u smaad
wat hier trouelooslik handel.

Psalm 25:2

Leer my, HEER, u regte weë,
wys die regte pad my aan;
maak my hart daartoe geneë
om met lus daarop te gaan.
Wil my deur u waarheid leer,
lei my dwalende gedagte;
want U is my heil, o HEER!
U is ek altyd te wagte.

Psalm 25:3

Dink aan my in u genade
as ek biddend voor U pleit;
want getroue liefdesdade
is by U van ewigheid.

Dink nie aan die sondes meer
van 'n ydel jonkheidslewe;
wil tog, om u goedheid, HEER,
ál my sondes my vergewe!

Psalm 25:4

God is goed in al sy handel,
en sy pad is enkel reg;
daarom laat Hy sondaars wandel
in die waarheid van sy weg.
Hy sal met sy hand hul lei
wat verdwaal was en verlore;
wie sagmoedig is, laat Hy
wandel op sy regte spore.

Psalm 25:5

Ja, Gods weg is goedheid, waarheid,
en sy werk altyd getrou
vir wie sy verbond bewaar het
en op sy beloftes bou.

Wil my dan, u Naam tot eer,
al my sondeskuld vergewe;
want ek het teen U, o HEER,
swaar gesondig in my lewe.

Psalm 25:6

Wie's die man wat hier benede
in Gods vrees sy weg wil gaan?
God sal self sy wank'le skrede
voortlei in die regte baan.

Al wat goed is, sal Gods hand
hom in stilheid laat verwerwe;
en die lank beloofde land
sal sy nageslag beërwe.

Psalm 25:7

Gods geheim'nis is die lewe
vir wie wandel in sy vrees;
en Hy't sy verbond gegewe
om vir hul'n lig te wees.

'k Hou my oë op die HEER
wat my so getrou gelei het,
want Hy lei my voete weer
uit die net wat hul gesprei het.

Psalm 25:8

O my God, ontferm U oor my
in my diepe ongeluk;
eensaam is ek – o verhoor my! –
gans ellendig en in druk.

Om my heen, aan alle kant,
is die skrik van duisend dode;
laat dan, HEER, u regterhand
my verlos uit al my node.

Psalm 25:9

Sien my leed aan uit die hoë,
hoor my, HEER, uit medely;
neem my sondes voor u oë
alles weg, vergeef dit my!
HEER, aanskou die leërmag
wat om my vermenigvuldig,
want hul lê op my en wag –
vol van haat en ongeduldig.

Psalm 25:10

Red my van geweldnare;
U's my steun in teëspoed.
Laat opregtheid in gevare,
met die onskuld, my behoed.
Red u volk, o troue HEER,
uit die hand van sy bestryder,
wees vir Israel altyd weer
'n genadige bevryder!

Psalm 26:1

O HEER, doen aan my reg!
Ek wandel as u kneg
en wil opreg met U verkeer.
Op U alleen vertrou ek;
op U, my Rotssteen, bou ek,
ek sal nie wankel, troue HEER!

Psalm 26:2

Beproef my van omhoog,
deurstraal my met u oog;
want op u guns verlaat ek my.
Deurgrond al my verlange
en toets my in my gange,
want dis u waarheid wat my lei.

Psalm 26:3

Ek sit nie met hom saam
wat slu 'n plan beraam
– hy voer dit skelm en listig uit.
Met dié wat in hul lewe
u woord en wet weerstrewe,
sal 'k geen verbond of vriendskap sluit.

Psalm 26:4

Ek was, aan U verpand,
in onskuld nou my hand;
ek sal, as ek my offer bring,
verskyn voor u altare,
en fees hou met die skare
wat vrolik van u wonders sing.

Psalm 26:5

Vol blydskap is my siel
wanneer ek voor U kniel
wat woon waar aardse lig verdwyn.
Hoe lief het ek u woning,
die plek, o Hemelkoning,
waar U in heerlikheid verskyn.

Psalm 26:6

O HERE, ruk u kneg
nie met die sondaars weg
en met die manne van geweld!
Daar is in hulle hande
die daad van skade^en skande
saam met die glans van omkoopgeld.

Psalm 26:7

My God, doen aan my reg!

Ek wandel in u weg.

Verlos my, hoor my smeking aan!

U liefde^{en} lof verklank ek,

in u vergaadring dank ek,

U het vir my die pad gebaan.

Psalm 27:1

God is my lig, my heil: ek sal nie vrees nie;
Hy is die HEER wat hulp verskaf in nood;
my lewenskrag, ek hoef nie bang te wees nie,
want by die HEER is uitkoms teen die dood.
As bendes my omring, 'n wilde hoop
in woeste vaart op my kom aangeloop,
dan struikel hulle wat my vlees wou eet,
en stort ineen omdat hul God vergeet.

Psalm 27:2

Al bou 'n leër om my heen sy walle
om my te vang en om my dood te kry;
al kom 'n oorlog met sy duisendtalle,
ek sal nie vrees; op God verlaat ek my.
Een ding, dit het ek allermees begeer:
om in u huis, so lank ek leef, o HEER,
te woon, en daar in stilheid wag te hou,
te peins waar ek u lieflikheid aanskou.

Psalm 27:3

In tyd van teenspoed is U my bevryder;
U laat my veilig in u skuiltent bly.

Hoog, op 'n rots, staan ek bo my bestryder,
U het my deur die dieptes heen gelei.

Ek bring my offers met 'n jubelklank
en sing, o HEER, u Naam 'n psalm van dank.

O luister na my stem wanneer ek ly,
wees my genadig, HEER, en antwoord my!

Psalm 27:4

My hart sê my, omring deur donkerhede:
“O soek die HEER, die bron van lig en krag.”
Ek soek u aangesig in my gebede;
verberg dit nie wanneer ek op U wag.
Wys tog u kneg nie af, dat ek, o HEER,
die glans van u genade nooit ontbeer.
U is my hulp, die God van heil op wie
ek vas vertrou – begeef, verlaat my nie!

Psalm 27:5

Verlaat is ek van vader en van moeder;
tog weet ek dit: die HERE neem my aan.
U is, o HEER, my Vader en behoeder,
wat my wil leer om op u weg te gaan.
Wil my dan langs die regte paaie voer,
omdat verspieders op my gange loer.
Verlos my van 'n wrede teenparty,
en wil my van die valse tong bevry.

Psalm 27:6

As ek op aard', deur soveel smart omgewe,
omring deur droefenis en dood en rou,
nie meer sou glo dat ek in hierdie lewe
die goeie van Gods hand nog sal aanskou –
dan het ek lankal in my druk versmag.
Wees sterk, my siel, wees altyd sterk en wag!
Die HEER sal hoor en op jou roepstem merk,
Hy sal jou weer met nuwe krag versterk.

Psalm 28:1

Ek roep U aan, o HERE, hoor!

Gee bystand en 'n ope oor.

As U bly swyg, dan sal ek word
soos een wat in die grafkuil stort.

Psalm 28:2

O hoor die stem waarmee ek smeek,
met hande na U uitgesteek;
o hoor my in u heil'ge plek
waar donkerheid u ark oordek

Psalm 28:3

Ruk my nie weg in jammerstaat
met al die werkers van die kwaad,
wat wel hul woorde glad vernis,
maar in hul hart is haat en twis.

Psalm 28:4

Vergeld hul nou hul bose daad,
die vrug van selfgebroude kwaad;
beloon hul na hul werk en sin,
en skink hul eie drank hul in.

Psalm 28:5

Omdat hul op die HEER se werk,
die hoogheid van sy hand nie merk,
sal Hy wat alle werk deurskou,
hul afbreek en hul nie meer bou.

Psalm 28:6

Ek sal God loof, Hy het sy oor
geopen en my stem gehoor;
my sterkte en my hulp is Hy,
'n skild my altyd dig naby.

Psalm 28:7

Dus steun my hart net op u mag,
en jubel ek met al my krag.

U is ons skild en ons verweer,
'n rots vir u gesalfde, HEER!

Psalm 28:8

Verlos ons uit benoudheid, HEER,
en seën u bondsvolk altyd weer;
wees hul'n herder vir altyd,
en dra hul tot in ewigheid!

Psalm 29:1

Eng'lemagte, loof die HEER,
Sing die HEER se krag en eer!
Al die duisende tesaam –
sing die ere van sy Naam!
Eng'le – alle hemelinge –
laat dit opklink uit jul kringe!
Dien God, groot deur almagsdade,
in die skoonste feesgewade!

Psalm 29:2

Dis sy stem wat, hooggedug,
rol en ratel deur die lug
as die onweerstorme woed
bo die donker watervloed;
en dit dreun met forse klanke
koninklik deur wolkebanke;
alles beef en staan verwonder
as die God van ere donder.

Psalm 29:3

Dis die HEER se stem wat spreek
as die trotse seders breek;
as hul spring soos kalwers op
Libanon se hoë top.
Berge kom saam in beroering:
Hermon spring in groot vervoering,
Libanon, met sederbosse,
huppel soos die wilde osse.

Psalm 29:4

Dis die HEER se stem wat vuur
uit die donderwolke stuur;
weerligpyle skiet Hy neer,
Kades bewe van dié weer.
Bosse word ontbloot, en reë
word oorval deur skrik en weë.
In die tempel van sy ere
sê hul almal: Dis die HERE!

Psalm 29:5

Onweerstorms het uitgewoed.
God sit bo die watervloed;
kleurig soos die reënboogkrans
sweef daarbo sy vredeglans;
en die grote wêreldstigter,
Hy, die sterke onweersrigter,
Hy laat op sy erf benede
druppels daal van seën en vrede.

Psalm 30:1

Ek sal met hart en mond, o HEER,
u roem verkondig en u eer;
U het in guns na my gebed
geluister en my uitgered,
sodat die man wat my bestry het,
nie oor my smart hom kon verbly het.

Psalm 30:2

My God, U het my op my klag
genees, en al my smart versag;
U het my siel, deur angs beroer,
diep uit die graf weer opgevoer,
terwyl U ander neer laat daal het,
maar my daar lewend uitgehaal het.

Psalm 30:3

Sing nou, Gods gunsgenote, bly,
'n danklied aan die HEER gewy.
Spreek lof, bring in gedagtenis
sy Naam wat hoog en heilig is!
Al laat Hy ons 'n oomblik bewe,
sy goedheid duur ons hele lewe.

Psalm 30:4

Die droefheid wat ons hart verskeur,
– wanneer ons saans mistroostig treur
en uitbreek in ons jammerklag –
sal, soos die pelgrim, net oornag;
want nouliks word die dag gebore
of jubelsange kom na vore.

Psalm 30:5

Ek het gesê in voorspoedtyd:

“Ek wankel nie in ewigheid.”

Want, HEER, u guns het my bewaak,

U het my rotsberg vas gemaak.

Maar sluit U net vir my u oë –
dan bewe ek, van skrik bewoë.

Psalm 30:6

Toe was, o HEER, my hart weer week;
ek het geroep en U gesmeek:

“Moet ek dan sterf? Sal ooit my stof
die mond kan open tot u lof?

Sal dit die luister van u waarheid
ooit kan verkondig in sy klaarheid?”

Psalm 30:7

Hoor, HEER; betoon u guns aan my!
Hoor, troue helper, wees naby
wanneer ek biddend op U wag!
Toe het die HEER my rougeklag
verander in die jubelreie*
van sangers op hul feesgetye.

**rei: groepsang, koor*

Psalm 30:8

In plaas van rou en harteleed
het U met blydskap my omklee;
my roukleed uitgetrek, my weer
met vreug omgord, sodat my eer
nie swyg: U bring ek al die ere,
U sal ek ewig loof, o HERE!

Psalm 31:1

Net soos 'n rots, gesterk, gestewig
teen wind en stormgety,
is U, o HEER, vir my.

Maak my tog nie beskaamd vir ewig.
Bevry my, hoor my bede
na u geregtighede.

Psalm 31:2

O luister tog en red 'n Iyer.
As stormwind om my huil,
wil ek by U kom skuil,
Wees my 'n vesting, o Bevryder,
waar op 'n berg verhewe,
ek digby U kan lewe!

Psalm 31:3

U is my ewige rots, o HERE!

Diep in u veil'ge sy
sal ek genestel bly.

U sal my lei, u Naam tot ere,
tot ek die net verby is
wat voor my voet gesprei is.

Psalm 31:4

Ek gee my gees oor in u hande,
my Redder, wat my trou
in u beskerming hou.

Ek haat hul wat met offerbrande
hul neerbuig voor die gode.

Ek steun op God in node.

Psalm 31:5

In U, my God, wil ek weer bly wees;
die guns wat U my bied,
wil 'k lofsing in my lied.

U was dit wat my wou naby wees,
wat my in guns aanskou het
toe ek op U gebou het.

Psalm 31:6

U het my nimmer oorgegewe
aan vyande wat wreed
gesoek het na my leed.
Deur U, bevryder van my lewe,
kan ek met vrye treë
nou wandel op u weë.

Psalm 31:7

Toon nou, o HEER, u mededoë,
verhoed my ondergang;
ek is beklemd en bang!
'n Diep verdriet verdof my oë,
my siel is moeg van klagte,
my liggaam sonder kragte.

Psalm 31:8

'n Bitter smart verteer my lewe;
my tyd word deur geklag
verslyt die ganse dag.
Ek voel my kragte my begewe*.
My ongeregthede
deurwoel my kranke lede.

**begewe: verlaat, in die steek laat*

Psalm 31:9

Ek word bespot, beskimp deur praters;
minagtend en met haat
hoor ek die bure praat.
Selfs vroeër vriende is nou haters:
my, reeds in smart verlate,
vermy hul op die strate!

Psalm 31:10

Ek is vergeet soos een wat dood is;
ek is – wie dink daaraan? –
soos iets wat al vergaan.

Hul skinder nou dat ek in nood is,
en daar is geen verkwikking,
net onrus en verskrikking.

Psalm 31:11

Terwyl hul raad hou teen my lewe
en teen my saam wil span
met 'n geheime plan,
het ek aan U my oorgegewe.
Van U is my verwagting
by smaadtaal en veragting.

Psalm 31:12

HEER, in u hande is my tye;
ek steun in al my leed
op U alleen wat weet
die maat en einde van my lye.
Red my, o sielsbevryder,
van vyand en bestryder.

Psalm 31:13

Ontneem my nie u wonderlig nie:
kyk in u goedheid neer,
en red my tog, o HEER!
Laat my nie voor my haters swig nie.
Laat nooit verleë sug nie
wie biddend tot U vlug nie.

Psalm 31:14

Beskaam, verskrik die goddelose,
laat hul in skande kom.

Laat in die dood verstom
die valse lippe van die bose,
hul wat my heilsverwagting
bespot het met veragting.

Psalm 31:15

Hoe groot is, HEER, u seënstrome
vir wie opreg van gees
wil wandel in u vrees!

Hoe groot die vreugde van die vrome,
as almal klaar bemerk het
die heil wat U bewerk het.

Psalm 31:16

U steek hul weg, al u vereerders;
geborge in die lig
van God se aangesig.
U steek hul weg vir samesweerders,
bewaar u gunsteling
van hul beskuldiging.

Psalm 31:17

Loof, loof die HEER vir sy ontferming,
so wonderbaar en groot
aan my, sy gunsgenoot.

Ek steun altyd op sy beskerming,
by Hom skuil ek die beste
in veiliger geweste.

Psalm 31:18

In moedeloosheid neergeboë,
het ek, deur vrees geja,
voorheen te gou gekla:
"Ek het verdwyn, wég van u oë."
Ook dán is voor u ore
my roepstem nie verlore.

Psalm 31:19

Bemin die HEER, sy gunsteling!
Hy sal jul nooit verlaat,
maar straf die trotse daad
deur goddelike regsgedinge.
Wees sterk dan, bly behoue,
in stille Godsvertroue.

Psalm 32:1

Welsalig wie, vol skuld, nog in die lewe
die woord mag hoor: jou sondes is vergewe.
Want God wat groot is in barmhartigheid,
het hom vergeef en skeld die skuld hom
kwy. Welsalig wie die HEER nie een sekonde
toereken al die boosheid van die sonde
en wie se gees, van alle valsheid vry,
voor God ootmoedig al die skuld bely.

Psalm 32:2

Toe ek voor U, al worstelend, verstom het,
geen boetgebed my uit die hart gekom het,
het my gebeente onder my geklag,
verswak en uitgeteer die ganse dag.
U hand het swaar gedruk op al my lede:
bedags geen rus, en snags geen stem van vrede;
my krag het weggedroog van uur tot uur
soos velde in die somerson se vuur.

Psalm 32:3

Ek het bely, o HEER – in sielerou nie
my hart gegrendel of my mond weerhou nie.
Ek het bely wat my van U vervreem,
U het my skuld genadig weggeneem.
Dus kom Gods volk, dus kom al sy bemindes
om Hom te soek terwyl sy guns te vind is;
die lewensee mag met sy golwe slaan,
dit skaad hul nie, dit raak hul selfs nie aan.

Psalm 32:4

U is dit, HEER, wat tot my hulp gereed is,
'n veil'ge skerm in alle angs en leed is,
in nood my red, met jubels my omring,
en in my gees weer vreugde laat ontspring.
Maar nee, o God, u goedheid reik nog verder!
U sê: Ek wil jou oppas soos 'n herder,
en wil jou voet op veil'ge paaie lei,
my oë sal vir altyd op jou bly.

Psalm 32:5

Wil soos 'n perd nie wees wat opwaarts steier;
of soos 'n muil wat ons sy dienswerk weier,
wat mensehand moet dwing met toom en tuig
tot hy sy krag in diensbetoon moet buig.

Die goddelose man het baie smarte;
maar wie op God vertrou van ganser harte,
hom sal die HERE, onder leed en rou,
gedurig met sy liefde bly omvou.

Psalm 32:6

Regverdiges, laat hoor die blye tyding!
Sing voor die HEER 'n lofsang van bevryding,
'n sang wat juig oor skuldvergifenis.
Sing, wie opreg van hart en wandel is!

Psalm 33:1

Sing vrolik, hef die stem na bowe;
regverdiges, verhef die HEER!
Dit pas opregtes God te lowe
en uit te jubel tot sy eer.
Laat die psalmgesange –
stem van sterk verlange
om die HEER te dank –
by die smeltend-skone
harp- en sitertone,
lof en eer verklank!

Psalm 33:2

Sing nuwe sange, nuutgebore,
gedrewe deur die skoonste kuns;
trompetgeklank deur tempelkore
moet danksê vir Gods nuwe guns.
Wat ons toegesê is
in Gods Woord wat reg is,
het ons hart verbly;
en Gods almagsmerke
sien ons in sy werke –
waar en reg soos Hy.

Psalm 33:3

Hy min die reg in alle dinge,
want enkel waar en reg is Hy;
tot by die aard' se verste kringe
sien ons sy goedheid uitgesprei.
In sy alvermoë
het Hy hemelboë
deur sy woord gestig;
deur sy Gees 'n verre
leërskaar van sterre
skitterend laat lig.

Psalm 33:4

Hy laat die wilde wêreldseë
geweldig aanswel tot 'n hoop;
in voorraadskuur, omlaag geleë,
stuit Hy die waters in hul loop.
Voor Hom, Skepper-HERE
van die see en mere,
van wat is en leef,
moet die verste strande
volke[^]in al die lande
skrikverslae beef.

Psalm 33:5

Die HEER se woord is skeppingsmagtig
wat lewe uit die dood gebied.

Hy spreek – dit staan daar lewenskragtig,

Hy roep net en dit het geskied.

Nasies en tiranne

smee verniet hul planne

in die vlam van haat.

Hy wat groot van mag is,

weet wat daar bedag is

en verbreek hul raad.

Psalm 33:6

Die HEER se raad word nooit gekeer nie;
dit sal bestaan in ewigheid.

Teen sy besluit is geen verweer nie;
bestendig duur dit vir altyd.

Salig wie tevore
deur Hom uitverkore
volk is van dié God;
wie so hoog geëer is,
dat dié HEER húl Heer is
en dié God húl God.

Psalm 33:7

Die HEER wat bo die wentelkringe
van son en maan sy rykstroom stig,
aanskou die mens en alle dinge –
daar's niks bedek voor sy gesig.

Uit sy vaste woning
waar Hy heers as Koning,
sien Hy, Skepper-HEER,
uit oneindig hoë
blou-deurglansde boë
op sy skepsel neer.

Psalm 33:8

Die HEER kyk uit die hoë hemel
en sien die mensekinders aan;
Hy ken hul hart, oor hul gewemel
laat Hy sy heil'ge oë gaan.

Sterke leërmagte
met hul wapenkragte,
wat geveg toe gaan –
duisende getelde
manne, strydere, helde
bring geen redding aan.

Psalm 33:9

Die oorlogsperd wen nie die slag nie,
hoe hy ook aanstorm met geweld;
hy red die mens nie met sy krag nie
al kom hy dreunend oor die veld.

Maar die HEER se oë
straal met mededoë
op wie, klein van krag,
voor Hom stilverslae
in hul donker dae
op sy goedheid wag.

Psalm 33:10

Sy mag verskyn dan uit die hoogte
en red hul siele van die dood.

Hy sorg vir hul by somerdroogte,
in sware tyd en hongersnood.

In die grootste smarte
bly nogtans ons harte
op die HEER vertrou.

Hy, ons skild, Hy wyk nie,
en ons hulp beswyk nie
waar ons hart op bou.

Psalm 33:11

In God, dié God wat ons beveilig,
voel nou ons hart opnuut verblyd;
en op sy Naam, ontsaglik heilig,
vertrou ons tot in ewigheid.

Goedertieren Vader,
hoor ons as ons nader
met 'n diep ontsag;
slaan ons gunstig gade,
skenk ons u genade
as ons op U wag!

Psalm 34:1

In weelde[^]en ongeluk,
altyd sal ek die HERE prys;
altyd vir Hom my lof laat rys,
in voorspoed en in druk.
Ek sal sy lof besing
tot roemtaal kragtig aangespoor.
Sagmoediges, hul sal dit hoor
en bly hul lofsang bring.

Psalm 34:2

Kom, maak die HERE groot!
Laat ons sy Naam 'n lofsang wy,
aan Hom wat groot is en naby,
die helper in die nood.
Ek het in my gebed
die HEER gesoek. In guns het Hy
my noodgeroep gehoor en my
uit al my vrees gered.

Psalm 34:3

Hul oog was op die HEER,
en het van blye vreug gestraal;
nou bring by hul geen lastertaal
'n blos van skaamte meer.

Ellendiges maak Hy

– wanneer hul in verdrukking kerm,
en niemand hom oor hul ontferm –
uit hul benoudheid vry.

Psalm 34:4

Gods sterke Engel wil
'n laer van beskutting wees
óm almal wat die HERE vrees.
Hy maak hul onrus stil.
Ervaar dan en aanskou
hoe waaksaam God is en hoe goed.
Hoe salig is nou my gemoed
as ek op Hom vertrou!

Psalm 34:5

O heil'ge volk van God,
geheilig om sy volk te wees,
jul hoef geen honger ooit te vrees,
God waak oor julle lot.

Die jong leeu, groot van moed,
ly honger op die skrale jag,
maar hulle wat die HEER verwag,
ontbreek dit aan geen goed.

Psalm 34:6

Kom, kinders, hoor na my!

Die HEER se vrees wil ek jul leer.

Wie's dit wat lewensduur begeer
en dae wat hom verbly?

Laat tong en lippe vra

na waarheid, en ontwyk die kwaad;

soek wat God wil: die regte daad,

en jaag die vrede na.

Psalm 34:7

God wend sy aangesig
teen hul wat sy bevel weerstaan,
Hy laat hul naam met hul vergaan
deur hoogste strafgerig;
maar Hy sien gunstig neer
op die regverdige geslag;
Hy neig sy ore tot hul klag
en red hul altyd weer.

Psalm 34:8

Die HEER's die hart naby
wat gans gebroke^is en verskeur.
Die gees wat diep verslae treur,
verlos, bemoedig Hy.
Hoe kom dit altyd weer,
die teespoede van wie hier
regverdig leef; maar Gods bestier
red hulle keer op keer.

Psalm 34:9

Sy beend're word bewaar:
God sorg dat daar geeneen van breek.
Maar wie hom haat – die onheil wreek
Hy op die skuldenaar.
Die HEER sal hul bewaar,
sy volk wat op sy hulp vertrou.
Hy sal hul in sy guns aanskou
en skuldig nooit verklaar.

Psalm 35:1

Verdedig tog my regspraak, HEER,
en laat u hand my vyand keer!
Gryp áán die wapens van die stryder:
die skild en spies, o my Bevryder!
Belet hul optog, tree vooruit
om my vervolgers gou te stuit.
Sê aan my siel wat op U wag:
“Ek is jou heil en veil’ge krag.”

Psalm 35:2

Wil U die vyande beskaam
wat wreed 'n plan teen my beraam!
Laat hulle wyk in onvermoë,
hul het my ongeluk voor oë!
Laat hul soos kaf word voor die wind,
en laat Gods Engel hulle vind,
verstrooi, verjaag op donker pad.
En maak dit voor hul voete glad!

Psalm 35:3

Want sonder oorsaak het hul my
'n kuil gegraaf, 'n net gesprei.

Laat onheil gou die bose manne
beskaamd maak met hul onheilsplanne!

Laat hulle struikel in hul gang;
die net vir my gespan, húl vang;
en laat, terwyl ék dan bly staan,
húl daarin val en ondergaan!

Psalm 35:4

My siel sal in die HERE juig
en Hom, vir hulp, my dank betuig;
my beend're saam spreek tot u ere
en sê: “Wie is soos U, o HERE,
wat die ellendige bevry
van dié wat sterker is as hy?
Die arme – dat hy U mag loof -
verlos van dié wat hom beroof?”

Psalm 35:5

Getuies wat my teëstaan
kom nou met bouse vrae aan,
wil my verskrik – die tongehelde
wat enkel kwaad vir goed vergelde
en – vir my siel, verlatenheid.
Toe hulle siek was, al die tyd,
was ek in rougewaad omknel
en het my siel met vas gekwel.

Psalm 35:6

Ek het in droefheid, keer op keer,
gebid vir hulle, altyd weer.

Soos oor 'n vriend, soos oor 'n broeder,
soos een wat weeklaag oor sy moeder,
het ek getreur, in rou gebuk.

Maar as ek struikel in my druk,
dan kom hul vrolik bymekaar,
belaster my, die ganse skaar.

Psalm 35:7

Daar's tafelspotters, roekeloos,
en lae mense, slinks en boos,
wat almal breek deur wet en bande,
en teen my kners hul met hul tande.
Hoe lank sal U dit sien, o God?
Vergun my siel 'n beter lot;
verlos my deur u sterke hand
uit hierdie leeus se klou en tand!

Psalm 35:8

Nou sal aan u groot majesteit
in almal se teenwoordigheid
my lof- en pryssang weer gewy wees.
Laat hul maar net nie oor my bly wees
wat sonder oorsaak met my twis
en sonder grond my vyand is.
Laat hul nie juig wat in hul waan
die oë skimpend op my slaan.

Psalm 35:9

Hul mond praat nie van vrede, nee;
hul hart, wat diep sy planne smee,
bedink die fynste listighede
teen stille vriende van die vrede.

Hul blaf na my met ope mond;
hul skimptaal wat my diep deurwond,
bespot my leed; hul is verbly
oor al die smart wat ek moet ly.

Psalm 35:10

U sien dit aan. Ag, swyg nie stil;
beslis, o HEER, tog my geskil;
ontwaak, tree op tot my beskerming,
en toon my nou u groot ontferming!
Doen reg aan my in hierdie stryd,
o HEER, na u geregtigheid;
en laat die spotters, dag vir dag,
nie juig nie oor my treurgeklag!

Psalm 35:11

Laat hul wat my so fel bestry
nie sê: "Ons het ons wens verkry!"
Laat my dié smaad nie ondervind nie
dat hul kan sê: "Ons't hom verslind" nie!
Laat hulle rooi van skaamte word
wat skande oor my uit wou stort,
sodat my trotse teenparty
hom nooit kan groot hou teenoor my.

Psalm 35:12

Laat hulle juig en blydskap smaak
wat bly is oor my goeie saak.

Laat hul u altyd prys en lofsing
vir vreug wat U u dienaar toebring:
“Die HEER is groot en goed daarby,
wat vrede vir sy kneg berei.”

Dan prys my tong met groot ontsag
u reg, u lof die ganse dag.

Psalm 36:1

Die boosheid van die bose man –
my diepste hart getuig daarvan:

“Gods vrees is uit sy oë.”

Hy vlei homself, in kwaad verstyf,
dat God sy bose wanbedryf
sal toelaat voor sy oë.

Psalm 36:1 (vervolg)

Bedrog en onreg is sy woord.

Hy gaan in sy onwysheid voort
en vrees geen bose handel.

Hy maak oornag sy planne reg,
en kom dan op die sondaarsweg
om in sy kwaad te wandel.

Psalm 36:2

U goedheid, HEER, is hemelhoog;
u trou tot by die wolkeboog.

U reg is hoog verhewe
en staan soos berge, vas van voet;
u oordeel is 'n diepe vloed;

U sorg vir al wat lewe.

Psalm 36:2 (vervolg)

Hoe kosbaar is u guns, o God!

Hoe vlug die mensekinders tot
u vleuels vir beskerming!

Hul smaak die oorvloed van u huis;

U laaf hul uit 'n stroom wat bruis
uit dieptes van ontferming.

Psalm 36:3

Van al wat leef, is U die bron;
van alle lig, die ewige son
wat afstraal in ons oë.

HEER, laat u reg en goedheid wees
oor wie opreg u ken en vrees
en steun op u vermoë:

Psalm 36:3 (vervolg)

laat trotse voet my nooit vertrap,
of bose hand in ballingskap
my dwing om rond te swerwe!
Daar val die werkers van die kwaad
vir altyd in 'n jammerstaat
waarin hul magt'loos sterwe.

Psalm 37:1

Vertoorn jou oor die bose nooit:
hul sal verkwyn, hul raak verstrooid
soos gras wat gou verdor, vergaan,
soos spruitjies wat maar kort bly staan.

Psalm 37:2

Vertrou op God: jou hart en hand
in troue diens aan Hom verpand.
Verlustig jou in Hom altyd
wat mild'lik* gee en nooit verwyf.

**mild: sag, vrygewig, oorvloedig, gul*

Psalm 37:3

Laat ydel sorg jou nimmer kwel,
wil aan die HEER jou sorg vertel:
Hy sal jou reg, soos middagglans,
laat skitter aan 'n helder trans.

Psalm 37:4

Al bruis dit in jou omdat lis
en leuen hier voorspoedig is –
swyg voor die HEER, gerus en stil,
jou wil verenig met sy wil.

Psalm 37:5

Wag op die HEER in lydsaamheid,
wees traag tot toorn: Hy ken sy tyd.
Kwaaddoeners stort in hul verderf;
wie God verwag, sal alles erf.

Psalm 37:6

'n Rukkie nog, en kyk dan weer –
die goddeloses leef nie meer!
Sagmoediges sal alles erf
en vrede sonder end verwerf.

Psalm 37:7

Vertoornd bedink die bose lis
teen wie voor God regverdig is.
Die HEER lag oor die domme waan:
Hy weet die dag van straf kom aan.

Psalm 37:8

Die bouse kom – hul haat gewek,
hul boog gespan, hul swaard getrek.
Die arme, so ellendig al,
sal voor hul wapens neer moet val!

Psalm 37:9

Hom wat opreg is, klein van krag,
swak tot verweer, wil hulle slag.

Maar wee, hul swaard sal húl deursteeke,
Die HERE sal hul boë breek.

Psalm 37:10

'n Bietjie is vir vromes meer
as geld waarop die bose teer:
God breek die arms waar hul op leun,
maar vromes sal Hy ondersteun

Psalm 37:11

en met behae hul aanskou,
hul erfdeel sal hul ewig hou;
ook in die dag van hongersnood
versadig Hy sy volk met brood.

Psalm 37:12

Maar goddeloses sal vergaan
soos gras wat op die weiveld staan;
Gods vyande, hoe skoon van skyn,
sal soos 'n rookwolk gou verdwyn.

Psalm 37:13

Die bose leen – en het te min.
Gods volk deel uit en – daar's gewin;
want sy geseëndes sal hier bloei;
wie Hy vervloek, word uitgeroei.

Psalm 37:14

'n Man se stap is vas en heg
as God behaë't in sy weg;
en as hy val, bly hy nie lê;
“Ek help hom op,” het God gesê.

Psalm 37:15

Ek was aanskouer van veel kwaad,
maar nooit dat God sy volk verlaat,
of dat hul nageslag om brood
moes bedel tydens hongersnood.

Psalm 37:16

Veeleer skenk hy genadebrood
aan die wat wankel in hul nood.
Sy nageslag strooi om hul heen,
en op hul spoor ontspruit 'n seën.

Psalm 37:17

Verlaat die paaie van die kwaad.
Die HEER bemin die regte daad.
En in 'n erfdeel, wonderskoon,
daar sal jy voor die HERE woon.

Psalm 37:18

Die HEER sal vir sy gunsgenoot
beskutting wees tot in die dood.

Die sondaar hou voor Hom nie stand;
regverdiges beërf die land.

Psalm 37:19

Hul mond bring enkel wysheid voort,
en reg spreek daar uit elke woord.
Gods wet is in hul hart geplant,
en deur sy krag hou hulle stand.

Psalm 37:20

En as die bose op hul loer,
sal God hul uit die strik ontvoer.
Hul regspraak, volgens sy besluit,
voer Hy vir hul regverdig uit.

Psalm 37:21

Wag op die HEER met vaste stap,
en hoop op Hom in vreemd'lingskap,
totdat die aard' jou erfdeel word,
die bose voor jou neer moet stort.

Psalm 37:22

Die goddelose sal vergaan,
al sien ek hom as pragboom staan;
'n tydjie nog, dan soek ek weer,
maar hy staan op sy plek nie meer.

Psalm 37:23

Let op die vrome wat opreg
met God verkeer in woord en weg;
merk op die man wat God hier vrees:
sy lewensend sal vrede wees.

Psalm 37:24

Oortreders word dan uitgewis
mèt kinders en gedagtenis.

Die HEER's 'n helper groot van mag
vir die regverdige geslag.

Psalm 37:25

Hy is 'n toevlug in die nood,
Hy is 'n hulp oneindig groot.
Hy maak hul van die vyand vry,
hul skuil by Hom, Hy's hul naby.

Psalm 38:1

Straf tog nie in ongenade
my misdade,
HEER, verdra my met geduld.
Wil tog nie in toorn ontsteek nie
en U wreek nie
op my sonde[^]en sondeskuld.

Psalm 38:2

Pyle tref my oor my sonde
en het wonde
in my hart geboor soos staal.
Ja, die hand wat hul gedryf het
in my lyf, het
self ook op my neergedaal.

Psalm 38:3

Niks is aan my sonder wond nie,
niks gesond nie,
om u grimmigheid, o HEER!
Weens my ongeregthede
is geen vrede
in my beendere ooit meer.

Psalm 38:4

Al my ongeregtighede
druk my lede,
want my sonde weeg te veel.
Soos 'n vrag die pakedier neerdruk
as hy afbuk
druk oortredings my terneer.

Psalm 38:5

Al my kwale en my plae
wek mishae
en 'n walging, my te sterk.
Ag, hoe lelik is die wonde
van die sonde
as mens op sy dwaasheid merk!

Psalm 38:6

Krom en heel terneergeboë
voor u oë
gaan ek heeldag in die rou.
In my liggaam is ontsteking
en verbreking –
niks is heel meer aan my nou.

Psalm 38:7

Uitgeteer deur al my klagte
is my kragte
gans verbrysel en tot niet.
In my hart se afgrond ruis dit,
aaklig bruis dit –
daarom kerm ek in verdriet.

Psalm 38:8

HEER, U weet hoe hart en sinne
staan daarbinne
as ek worstel in my leed.
Voor U is my sugte^en sorge
nie verborge,
U wat alles sien en weet.

Psalm 38:9

Ag, hoe klop my hart en bewe;
uitgelewe
is my krag en weggeteer.
Oë, heeltemal ontluister,
skemerduister,
sien geen daglig amper meer.

Psalm 38:10

Ver van my, uit diep mishae
vir my plaë,
het my vriende weggegaan.
Selfs verwante wil nie bly nie
naby my nie,
maar hul staar van ver my aan.

Psalm 38:11

Vyande lê hinderlae;
in my plaë
dreig hul met die laaste slag.
Altyd knoei hul, altyd veins hul,
en bepeins hul
my verderf die hele dag.

Psalm 38:12

Maar daar is in my geen oor nie
wat wil hoor nie:
soos 'n dowe hou 'k my dom.
Hul kom my van kwaad beskuldig,
maar geduldig
hou ek mond en lippe stom.

Psalm 38:13

Want U, HEER, ontferm U oor my,
en verhoor my.

Op U bou 'k – wat my ook tref.

Laat my vyand nooit oor my nie
hom verbly nie –

oor my wank'ling hom verhef.

Psalm 38:14

Want in al my leed en wee
dreig my treë
altyd weer om uit te gly.
HEER, ek kerm in onvermoë
voor u oë,
en my smart is steeds voor my.

Psalm 38:15

Ja, 'k bely voor U my sonde
onomwonde
en bekommerd oor my kwaad.
Maar my vyand lewe pragtig,
altyd magtig
en in hoog verhewe staat.

Psalm 38:16

Dié wat goed vergeld met boosheid
en godloosheid,
hul word groot en sterk in mag;
hul omsluit alkant my weë,
staan my teë,
omdat ek u wet betrag.

Psalm 38:17

Wil my, HEER, in hierdie lewe
nie begewe;
wees nie ver van my gebed!
Hoor die roepstem van 'n Iyer,
o Bevryder
wat my altyd uit wou red!

Psalm 39:1

Ek het gesê: Ek wil my weg bewaar,
geen klagte oor my tong laat gaan;
in onheil wil 'k my mond en spraak bedwing,
terwyl die vyand voor my staan,
sodat hy in sy ongeduld oor my
geen vreug of voordeel sal verkry.

Psalm 39:2

In stilheid was ek stom, ek het geswyg
ook van wat goed is, maar my smart
is aangewakker tot 'n lydensvlam,
en daar was hitte in my hart
by my gesug, sodat my tong moes spreek,
maar met die stem van een wat smeek:

Psalm 39:3

O HEER, maak my my lewensend bekend;
my dae is by U getel.

En leer my tog hoe kort van duur ek is:

'n handbreed is my tyd gestel;

'n asemteug en – ek is dit weer kwyt!

Ja, elke mens is nietigheid.

Psalm 39:4

Die mens skiet vlugtig soos 'n skim daarheen,
net soos 'n skadu wat verdwyn.

Hul woel vergeefs, hul bring verniet byeen
wat vir die oog begeerlik skyn.

En niemand weet wie ná sy dood sal erf
wat hy met soveel sorg verwerf.

Psalm 39:5

En nou, wat is dit waarop ek nog wag?

Ek hoop op U alleen, o God!

Red my van skuld, die oorsaak van my smart,
en laat die dwaas nie met my spot;
dan swyg ek stil, want U het dit gedoen;
ek wil my met u wil versoen.

Psalm 39:6

Te swaar is al die strawwe van u hand.
Wend u kastyding van my af!
As U die mens in u gestrengheid tref,
verwelk sy skoonheid by u straf.
Net soos 'n weefstof wat die mot verteer –
so nietig is die mens, o HEER!

Psalm 39:7

Hoor my gebed, merk op my hulpgeroep,
as ek in trane voor U ly.

Ek is 'n vreemd'ling wat maar kom en gaan,
soos ook my vaders was voor my.

Maak my weer vrolik, sien my vriend'lik aan
voordat ek in die graf ingaan.

Psalm 40:1

Ek het die HEER lank in my druk verwag –
Hy het Hom na my neergebuig.
Toe ek bedruk was en bedreig,
het Hy geluister na my jammerklag.
Hy wat aan my gedink het,
toe ek so diep gesink het
in modderige slyk,
Hy laat my rotsvas staan,
Hy laat my veilig gaan –
my voetstap sal nie wyk.

Psalm 40:2

'n Nuwe lied ruis oor my lippe nou,
'n lofsang aan God toegesing.
'n Ganse skaar wat my omring,
sal't sien en vrees en op die HEER vertrou.
O soete Godsvertroue!
Welsalig en behoue
wie wegvlug na Hom heen,
op leuenaars nie ag,
van trotsaards niks verwag,
maar steun op God alleen!

Psalm 40:3

Grootmagtig was u daad. Hoe meld my mond
u wonders so oneindig ryk?

Wie is op aarde^aan U gelyk?

Wie kan, o HEER, u grootheid ooit deurgrond?

Geen gawe^of offerande,
gebring deur mensehande,
was ooit u wil of eis.

U het my oor deurboor,
dat ek u woord kan hoor
as hoogste dankbewys.

Psalm 40:4

Net om u wil te doen soos in u Boek
– die wonderskrif wat nooit vergaan –
dit vir my voorgeskrywe staan,
dit wil ek, HEER, van ganser harte soek.
Ek bied U hart en hande
in will'ge offerande –
al wat ek is en het;
diep in my ingewand
waar liefde[^]en ywer brand,
dra ek u heil'ge wet.

Psalm 40:5

Nou sal ek u geregtigheid laat hoor:
daarvan in groot vergadering
vry-uit die blye boodskap bring,
uit dankbaarheid tot sanglus aangespoor.
U trou wat nooit beswyk het,
u heil wat ons geblyk het,
u guns oneindig groot –
sal ek my hulde bring
in groot vergadering
van vriend en vreuggenoot.

Psalm 40:6

Ek pleit, o HEER, op u barmhartigheid.
Bly met u liefde^en trou om my,
want ramp en onheil is naby
en om my heen. En in my hart is stryd.
Die sonde^uit ver verlede
vervolg my in die hede;
my oog het glans nóg gloed.
Hoe groot's my sondes al!
hoe eind'loos in getal!
In my's geen krag, geen moed.

Psalm 40:7

Mag dit, o HEER, mag dit U maar behaag
om my te red. Verhoor my gou!

Beskaam, laat bloos my vyand nou
wat na my soek, my in sy strik wil jaag.

Wil hulle rugwaarts slinger –
my vyand en verdringer
wat op my lewe mik.

As onheil my bedreig
laat dan hul spotlag swyg,
oorweldig hul met skrik!

Psalm 40:8

Laat wie U soek, o God, my hulp in nood,
met almal wat u heil ervaar
in sielsangs en in doodsgevaar,
nou sing en sê: “Die HEER alleen is groot!”
Al is ek arm, ellendig,
Hy dink aan my bestendig.
Hy is die HEER by wie
daar redding is vir my.
U’s tot my hulp naby.
My God, vertoef tog nie!

Psalm 41:1

Welsalig wie die arme in verdriet
sy hulp en bystand bied!

God sal hom red; in onheil en gevaar
sal Hy hom steeds bewaar.

God sal sy lewe[^]in sware tyd bewaak
en hom gelukkig maak;
hom nimmer oorgee, dat sy teenparty
oor hom die oorhand kry.

Psalm 41:2

As hy in lyding op die siekbed is,
gee God hom lafenis;
sy liggaamspyn en alles wat hy ly,
heel God en maak hom bly.

Daarom roep ek: Wil my genadig wees
en my, o HEER, genees!

Want, ag, ek weet die oorsaak van my wee:
ek het teen U oortree!

Psalm 41:3

My vyande verheug hul oor my nood
en hunker na my dood.

Hul sê: “Wanneer kom hy tog tot ’n val,
hy, met sy naam en al?”

Hul kom asof hul op my siekte ag;
hul harte lieg en lag!

Want gaan hul weg en is hul op die straat,
dan bly hul oor my praat.

Psalm 41:4

My haters kom byeen, staan skelm opsy
en fluister kwaad teen my!

Hul sê: “lets skand'liks is op hom gestort;
toe het hy siek geword!

Nou dat hy lê, sal hy nie opstaan weer.”

Selfs wie met my verkeer,
my troue vriend, wat by my eet, dié hef
sy voet om my te tref.

Psalm 41:5

Wil my, o HEER, weer oprig uit my kwaal
dat ek hul t'rugbetaal!

Hieraan weet ek dat U, so na aan my,
behae het in my:

geen vyand wat oor my verwagte val
sal juig met vreuggeskal;

in my opregtheid steun U my, o HEER,
U lig straal op my neer.

Psalm 41:6

Laat ons God loof, die God van Israel!

Laat elk sy roem vertel!

Van ewigheid tot ewigheid gee eer
aan onse God en HEER!

Psalm 42:1

Soos 'n wildsbok in woestyne
hyg van dors na die genot
van die helder blink fonteine,
smag my siel na U, o God!

Ja, my siel dors na die HEER,
na die Lewensbron; wanneer
sal ek ingaan oor die drempel;
en verskyn in God se tempel?

Psalm 42:2

Trane stort ek in my klagte,
want die spotters vra vir my:
“Waar’s jou God?” My dae[^]en nagte
gaan in droefenis verby.

Nog hoor ek die feesgedruis
wat weerklink het om u huis,
toe 'k ’n skaar daarheen gelei het,
my met hul in God verbly het.

Psalm 42:3

O my siel, waarom onrustig?
En wat buig jy jou in my?
Waarom in Gods lof onlustig
as die vyand jou bestry?
Menigmaal het Hy jou druk
laat verwissel in geluk.
Hoop op God, in Hom weer rustig!
In sy lof sal 'k my verlustig.

Psalm 42:4

'k Dink aan God in donker dae
uit die land van die Jordaan;
Hermon hoor my kerm en klae,
met die klein gebergte, aan.
Droefheid gryp my binneste^ aan,
As u golwe oor my gaan,
as my smart my wil oorrompel,
diep U waters ingedompel.

Psalm 42:5

Maar die HEER sal in my lewe
weer oordag sy guns gebied.
Ook deur donker nag omgewe,
sing ek nog my pelgrimslied.
Ja, ek lofsing in die nag,
want ek bly die HEER verwag;
my gebed sal opwaarts strewe
na die oorsprong van my lewe.

Psalm 42:6

HEER, my Rots, op U vertrou ek.
Waarom dan vergeet U my?
Ganse dae^en nagte rou ek
onder druk en dwing'landy;
want ek hoor die vyand spreek
wat my met sy spot deursteeek,
en my toeroep met veragting:
"Waar's die God van jou verwagting?"

Psalm 42:7

O my siel, waarom onrustig?
En wat buig jy jou in my?
Waarom in Gods lof onlustig
as dié spotstem jou bestry?
Menigmaal het Hy jou druk
laat verwissel in geluk.
Hoop op God, in Hom weer rustig!
In sy lof sal 'k my verlustig.

Psalm 43:1

HEER, doen my reg, hoor my gebede,
bepleit my regsak tog vir my!

Want waar ek heengaan, elke skrede,
beleër my 'n bose, wrede,
'n huigelende teenparty
wat my my saak bestry.

Psalm 43:2

My God, ek steun op u vermoë,
U is die sterkte van my hart.

Waarom gaan ek dan neergeboë –
asof verstote voor u oë,
my siel bekommerd en benard –
gedurigdeur in swart?

Psalm 43:3

Stuur, HEER, uit hemelse geweste
u lig en waarheid neer op my!
Laat dié my bring na Sions veste,
want daar is 't my die allerbeste,
waar ek, u woning ingelei,
my in u diens verbly.

Psalm 43:4

Dan gaan ek in na Gods altare,
tot God, my God, my vreug en lied;
dan speel ek saam met harpenare,
en vir U klink my blye snare –
vir U wat my, ná kort verdriet,
vir ewig vreugde bied.

Psalm 43:5

My siel, wat treur jy nog verslae
en is onrustig in jou lot?

Berus slegs in Gods welbehae;
strek uit jou hoop na beter dae.

Verrys, herleef op sy gebod –
my redder is my God!

Psalm 44:1

O God, ons het met eie ore
en van ons vaders lank tevore
gehoor hoe hul u werke roem –
die werk deur U van ouds gedoen,
hoe U die nasies met u hand
verdryf het en hul uitgeroei het,
terwyl u volk, deur U geplant,
hier welig deur u seën gebloei het!

Psalm 44:2

Hul swaard het hul dit nie laat erf nie,
hul arm het geen triomf verwerf nie.
Dit was ú hand, ú arm, die lig
wat afglans van u aangesig,
wat hul met guns en seën bestraal.
Gebied dan uit u hoë woning
dat Jakob die triomf behaal –
U self, o God, U is my koning!

Psalm 44:3

Ons sal hul omstoot met die horing,
en hul vertrap soos kaf van koring.
Ja, dié wat teen ons op wil staan
sal ons net in u Naam verslaan,
want ek vertrou nie op my boog
of swaard waarmee ek my omgord het.
U red ons, sodat voor ons oog
ons haters kragteloos geword het.

Psalm 44:4

Dus vloei daar daagliks dank en ere:
U Naam loof ons vir ewig, HERE!
En tog het U ons nou verstoot,
U maak ons skaam, ons skande groot.
U was ons altyd so naby,
maar trek nou nie meer mét ons leër nie;
ons vlug al voor die teenparty;
hul plunder ons, en niemand keer nie.

Psalm 44:5

Soos slagvee word ons oorgelewer,
verwilder deur die wederstrewer.

HEER, U verkoop u volk verniet:

dié spotprys kan geen wins U bied!

U maak ons tot 'n spot en smaad

in ballingskap se donker ure,

'n spreekwoord van dié wat ons haat

en 'n veragting by ons bure.

Psalm 44:6

My skande is gedurig voor my,
en smaadbeseef maar altyd oor my;
want daar's 'n mond wat laster braak,
'n oog wat listig loer op wraak!
Dit alles het oor ons gekom;
maar steeds het ons U nie vergeet nie
of met bedrog gehandel om
u heilsverbond met ons te breek nie.

Psalm 44:7

Geen afgod het ons hart bekoor nie,
ons voet het nie u pad verloor nie;
tog kwyn ons in 'n woeste plek
waar diepe donker ons oordek.

Het ons Gods Naam dan ooit vergeet?
Tot afgodsdienens ons ooit begewe?
Sou God, wat harte ken, nie weet
en speur wat binne-in ons lewe?

Psalm 44:8

Om u ontwil moet ons nou swerwe,
gemartel moet ons heeldag sterwe;
om u ontwil dryf hul ons aan
soos vee wat na die slagbank gaan.
Ontwaak tog, HEER, dit is nou tyd!
Waarom verstoot U ons vir ewig?
Waarom deur u afwesigheid
ons pyn en smart nog meer verhewig?

Psalm 44:9

Waar skuil die lig wat eers gestraal het,
wat van u aanskyn* neergedaal het?

Waarom vergeet U ons ellend,
ons onderdrukking sonder end?

Die moed is min, die gees is dof;
ons self lê op die grond, onmagtig.

Staan op en red ons uit die stof,
wees aan u goedheid weer gedagtig!

**aanskyn: gesig, teenwoordigheid. Ook voorkoms, uiterlik.*

Psalm 45:1

My hart, ontroer deur mymering,
sal lieflik van 'n Koning sing.

My tong, deur digvuur aangedryf,
is soos 'n pen wat vaardig skryf.

Psalm 45:2

U's skoon! Geen skoon wat daarby haal.
Bevalligheid* van trek en taal
is oor u lippe uitgestort –
U wat deur God geseën word.

**bevallig: bekoorlik, lieflik, mooi*

Psalm 45:3

Gord aan u wapens tot die stryd,
o Held, u glans en majesteit!
U sal oorwin in die geveg
vir waarheid, ootmoed, hoogste reg.

Psalm 45:4

U regterhand wat triomfeer,
sal U gedugte dinge leer.
U pyle sal die volke tref
wat teen die Koning hul verhef.

Psalm 45:5

U troon hou stand in ewigheid,
u septer is regverdigheid.

U min geregtigheid, maar haat
die onreg met die onregsdad.

Psalm 45:6

U, Koning van u ryksgebied,
het God met vreugdesalf oorgiet.
O God, u God, die maak U groot
bo elke vors en troongenoot.

Psalm 45:7

U kleeed geur mirre en aalwee,
geur van kaneel sweef met U mee;
uit u ivoor-bedekte huis
kom wonderskone snaargeruis.

Psalm 45:8

Daar's koningsdogters in die ry
van dogters wat U begelei;
die koningin bly langs U staan,
haar kleed het goud uit Ofir aan.

Psalm 45:9

O dogter, wat die bruidsroep hoor,
o skoonste, luister, neig jou oor!
Vergeet jou volk, jou eie vlees,
dat jy die Koningsbruid kan wees.

Psalm 45:10

Gee dan die Koning, groot van mag,
op jou en op jou skoonheid ag,
o weier nie: buig voor Hom neer;
Hy is jou Koning en jou HEER.

Psalm 45:11

Uit Tirus sal hul nader kom –
ook rykes, met geskenke, om
met skatte kunstig fyn gekerf
die voorreg van jou guns te werf.

Psalm 45:12

Die Koningsdogter is nou gans
verheerlik in haar skoonheidsglans.
haar kleed met gouddraad ryk deurweef,
dit laat 'n weerskyn oor haar sweef.

Psalm 45:13

Haar kleed veelkleurig, so word sy,
die skone, na haar Vors gelei;
’n stoet van meisies agteraan
wat met haar na die Koning gaan.

Psalm 45:14

Hul word met vreugde voortgelei;
en almal, oor hul Koning bly,
mag intree – hoogste gunsbewys! –
in koninklike pragpaleis.

Psalm 45:15

Wanneer u vaders heen moet gaan,
sal in hul plek u kinders staan.

U vestig hul met vaste hand
as vorste in die ganse land.

Psalm 45:16

Ek sal, o Vors, U eer bewys,
u Naam déúr die geslagte prys.
Die volke sal, in U verblyd,
U loof vir ewig en altyd.

Psalm 46:1

God is 'n toevlug in die nood,
'n rots wat altyd vas bly staan,
al dreig die vyand met die dood,
al storm sy leërbendes aan.
Laat dan maar buig en beef
al wat ons hier omgeef;
laat berge uit hul stee
wegwankel in die see –
ons sal nie beef of rugwaarts gaan.

Psalm 46:2

Laat hoog die see se waters bruis
en in hul woede skuim en klots;
laat berge dreun van golfgedruis
wanneer dit teen hul hoogtes bots.
Die waterstroompies wat
daar kronkel in die stad
en oor die rotse gly –
hul maak die Godstad bly,
die heiligdom op veil'ge rots.

Psalm 46:3

Die HEER is daar, Hy hou die wag;
so gaan die donker uur dan om;
Hy red wanneer die vroeë dag
goudglansend oor die berge kom.
In wilde krygsgebruis
het nasies opgebruis,
en koninkryke sink:
die HEER se stem weerklink –
'n ganse wêreld beef voor Hom!

Psalm 46:4

Die HERE van die leërskaar
sal sy gedugte mag laat blyk;
en Jakobs God sal vir ons daar
'n rotsburg wees wat nooit beswyk.
Kom nader en bemerk,
aanskou die HEER se werk;
hoe Hy die wêreld rig;
hoe alles voor Hom swig
en in ontsetting weg moet wyk!

Psalm 46:5

Die oorlog swyg op sy bevel
tot in die allerverste land;
die moordtuig om die mens te kwel,
verbreek Hy met oorwinnaarshand:
vernietig elke skans
en breek die boog en lans,
in vlam van haat gesmee.
Hy slaan die spies in twee
en laat die oorlogswaens brand.

Psalm 46:6

Hou op, en weet: Ek is die HEER!
Ek is verhoog bo alle vlees;
My sal die nasies sien en eer,
of sidd'rend vir my oordeel vrees.
Die HEER sal in gevaar
sy leërs om ons skaar,
oneindig in getal.
Die God van Jakob sal
vir ons 'n veil'ge vesting wees.

Psalm 47:1

Juig, o volke, juig! Handklap en betuig
voor die HEER jul vreug! Wees in God verheug!
Sing Hom lof en prys op verhewe wys,
want bo al wat leef en voor Hom moet beef,
sal sy septer wink en sy glorie blink –
Allerhoogste[^]in eer, groot is God die HEER!

Psalm 47:2

God die HEER so groot, het sy mag ontbloot:
hul wat ons omring, het Hy saamgebring
dat hul trotse nek ons tot voetbank strek.
Hy, die sterke God, kies vir ons ons lot:
Jakobs pronkjuweel, Kanaän, word ons deel.
Dit is aan sy kneg gunstig toegesê.

Psalm 47:3

God vaar voor die oog met gejuig omhoog;
die trompette blink, die basuine klink:
met 'n groot geskal styg bo berg en dal
God se glorie uit. Laat nou die geluid
van jul psalme hoor: laat 'n jubelkoor
Hom, die Vors en Heer van die aarde, eer!

Psalm 47:4

Psalmsing tot Gods eer! Weet dat Hy regeer:
Hy het opgevaar, Koning is Hy daar
van die heidendom. Vorste[^]en volke kom
om sy volk te wees, Abrams God te vrees.
Skilde en verweer hoort aan U, o HEER!
Sing dan juigend bly! Hoog verhewe's Hy!

Psalm 48:1

Die HEER is groot waar Sions top
hom wentel uit die dieptes op.
Hy is lofwaardig, waar verhewe
die berg en stad in songlans bewe,
en Sion teen die noorde
blink, bó die lof van woorde.
Daar waar in vlekkelose wit
die Koning van die wêreld sit,
het Hy, wat teen die vyand waak,
as rotsburg Hom bekend maak.

Psalm 48:2

Die konings van die heidendom
het met hul leërs aangekom,
die aanvalsmag wat hul gekeur het.
Maar nou? Hul weet nie wat gebeur het –
toe kom oor hul verbasing,
verskrikking en verdwasing:
Toe Tarsiskepe sterk en slank
deur oostewind op rotse strand,
het U u stad, die mens ten spyt,
bevestig tot in ewigheid.

Psalm 48:3

Ons wil, o HEER, wat redding skenk,
aan al u goedheid bly gedenk
as ons tesaam is in u woning.

Net soos u Naam is, grote Koning,
so is u glansverskyning:

die vyand se verdwyning
word aan die volkere bekend
tot by die aard' se verste end.

U hand wat nooit die kwaad gedoog,
rys vol geregtigheid omhoog.

Psalm 48:4

Laat Sions berg weerklink van vreug!
Laat Juda's dogters hul verheug,
omdat Gods oordeel hul verbly het –
dié oordeel wat sy volk bevry het.
Aanskou die stad met skanse,
paleise, toringtranse –
hoedat hul pryk met nuwe prag.
En meld dit aan die jong geslag:
Die God is onse God, en Hy
sal tot ons dood ons begelei.

Psalm 49:1

Kom luister, volke wat die aard' oordek,
wat woon so ver die wêreldlande strek!
Kom aan, wie klein en arm is in die land,
saam met die rykes, hoog in eer en stand!
My hart oordink 'n suiwer wysheidswoord,
My mond bring insig en geheime voort,
My oor verneem 'n spreuk, 'n wonderbare,
wat ek vertolk en sing by sittersnare

Psalm 49:2

Waarom sou ek verskrik wees in 'n tyd
as onheil dreig in ongeregtigheid,
as onderkruipers my gedagtes kwel,
en hul vir my die fynste strikke stel?
Hul wil oorwin deur kragdaad en geweld,
wil roem op grootheid, mag van goed en geld;
maar kom die dood - wie weeg dan geld vir
lewe?

Geeneen kan dan die losprys aan God lewer.

Psalm 49:3

Onvindbaar is die losprys wat versoen,
wat aan Gods reg en strengheid kan voldoen.
Geen mens kon ooit, hoe sterk hy ook mag lyk,
hoe wys of dwaas, die dood en graf ontwyk;
daar's niemand wat dit kan ontvlug, geeneen
en magt'loos gaan die mensekind weer heen.
Geen skatte volg hom op dié donker spore;
wat hy verwerf het, is vir hom verlore!

Psalm 49:4

Hy prent hom, dwaas in sy verdorwe sin,
'n ewigheid van aardse dinge in:
sy hoë huis, dink hy, sal altyd staan,
sy naam, al wyd beroemd, sal nooit vergaan!
Dié hoop reik ver, maar wat, wat is dit tog?
'n Skynsel eers en dan – 'n groot bedrog.
Die mens, hoe hoog in eer en mag verhewe,
vergaan soos vee, verloor oplaas die lewe.

Psalm 49:5

So's dit met hom wat op homself vertrou,
en almal wat sy woord in waarde hou.
Die dood, hul herder, lei hul dieper af,
hul volg hom ná soos skape na die graf.
Dié wat opreg is, sien die môre straal,
maar trotsaards moet in donker dieptes daal,
waar al hul grootheid brokkel in sy broosheid
en hul persoon verword tot wesenloosheid.

Psalm 49:6

Maar ná die dood, dan breek die dag vir my.
God sal my red, Hy koop my siel dan vry.
Hy, die oorwinnaar in die laaste stryd,
neem my dan ewig in sy heerlikheid.
Vrees nie, wanneer 'n man se skatte groei,
sy huis in waarde en in weelde bloei;
want by die grens daar staan die dood, die
wagter;
dié wys 'n graf, en – hy laat alles agter!

Psalm 49:7

Al ag hy hom gelukkig en so wys
en word selfs in sy oordaad aangeprys –
tog kwyn sy blom waaroor die doodswind
gaan,
en hy daal neer, agter sy vaders aan.
Die duisternis, geselskap van verderf
en ewig nag is al wat hy verwerf.
Die dwase mens, hoe hoog in eer verhewe,
vergaan soos vee, verloor oplaas die lewe.

Psalm 50:1

Die grote God, die HERE spreek!
Hy roep, Hy daag die aard', van waar
die son in goudglans uit kom breek
tot waar hy saans na onder vaar.
Uit Sion, so volkome skoon,
sprei God sy ligglans ver ten toon.

Psalm 50:2

God kan nie swyg. Hy kom, Hy kom
met vuur wat voor Hom uit verteer!
Geweldig storm dit rondom Hom:
die Regter daal op aarde neer
en roep die aard' en hemel aan
om, as Hy straf, Hom by te staan.

Psalm 50:3

“Daag hier my volk, roep almal by
wat met hul offers altyd weer
verbonde maak van trou aan My.”
Gerig begin!... Die hemel eer
Gods reg en gee getuienis
dat Hy alleen regverdig is.

Psalm 50:4

“Kom, Israel, luister na my spraak:
Ek is jou God, my volk is jy!
Ek sal jou geen verwyte maak
oor offers aan My toegewy:
jou offerbloed en offergeur
is voor My altyd, altyddeur.

Psalm 50:5

“Geen bees hoef 'k uit jou huis te lei
of offerdiere uit jou kraal:
die diere wat in wildheid wei,
kan Ek van duisend berge haal.
Die voëls op die berge vry,
al wat beweeg behoort aan My.

Psalm 50:6

“Ek sal dus, mens, na jóú nie kom,
en het Ek honger, jóú nie vra:
die aarde is my eiendom
en al die volheid wat hy dra.
Sou Ek vir vleis van beeste wag,
of bloed van bokke, vars geslag?

Psalm 50:7

“Kom, offer God jou dank en prys!
Geloftes aan die HEER gedaan,
betaal dit Hom met eerbewys!
En roep in tyd van nood My aan.
Ek sal jou uithelp, sê die HEER;
en dankbaar-bly sal jy My eer.”

Psalm 50:8

Aan wie sy wet verwerp, sê God:
“Wat praat jy nog van my verbond
en spreek jy nog van my gebod?
Mý heilighede in jóú mond! –
terwyl jy tog my roede haat,
my woord verwerp om My te smaad.

Psalm 50:9

“As jy ’n dief sien, voel jy bly;
aan ontug is jou hart verknog.
Jou mond laat jy in boosheid vry,
jou tong die vleg ’n string bedrog.
Jou broer bejeën jy met kwaad,
terwyl jy skimpend van hom praat.

Psalm 50:10

“Dié dinge doen jy... sou Ek swyg?

Ek kom en sal my oordeel vel.

Ek sal jou nie met strawwe dreig,
maar alles jou voor oë stel.

O Godvergeters, vrees my wet,
waar Ek verskeur, kan niemand red!

Psalm 50:11

“Hy wat sy dank My offer met
'n hart gestem tot lof en prys,
wat op sy weg en wandel let –
hý is dit wat My eer bewys.
Omdat hy op my guns vertrou,
sal hy met vreug my heil aanskou.”